Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI Seria II-a Nr. 2052 | 4 PAGINI — 20 BANI | marți 6 decembrie 1955

Noua reducere de prețuri

IERI DIMINEAȚA a început o nouă zi de lucru. O dimineață cu cer senin, puțin geroasă, o dimineață ca multe altele; și totuși oamenii care treceau pragul uzinelor, instituțiilor și școlilor sau care la sate își vedeau de preocupările cotidiene — erau bucuroși, cu sufletul plin de sîmțămîntul încrederii. In vitrinele magazinelor, alături de multe obiecte erau puse cartonașe care indicau două prețuri: cel vechi tăiat cu o linie roșie și noul preț redus. O nouă reducere de prețuri a intrat în vigoare — a doua reducere de prețuri din acest an.

Indată ce posturile de radio au anunțat noua reducere de prețuri, această veste a făcut ocolul țării. Oamenii au primit vestea cu satisfacție, cu acea satisfacție pe care o oferă constatarea — odată mai mult verificată de realitate — că pășim mereu înainte. Poporul a închinat gîndurile sale de recunoștință către înțeleptul nostru conducător — partidul, căruia îi datorăm toate succesele noastre. Tot ce s-a făurit în patria noastră în anii puterii populare este strîns legat de numele partidului. Partidul conduce poporul muncitor pe calea construirii socialismului, cale ce corespunde intereselor vitale ale celor ce muncesc. Realizările obținute au schimbat chipul țării și schimbă neîncetat viața oamenilor muncii făcînd-o mereu mai bună.

In prima jumătate a lunii noiembrie — primul nostru plan cincinal a fost realizat pe ansamblul producției industriale înainte de termen. Nu trece zi fără ca ziarele să nu anunțe noi victorii pe frontul industrializării socialiste. Noile fabrici și centrale electrice puse în funcțiune în ultimele săptămîni, alături de alte obiective ale cincinalului construite mai de mult, ilustrează succesele politicii partidului de industrializare socialistă a țării. La sfîrșitul primului plan cincinal volumul producției industriale globale este de 2,9 ori mai mare față de 1938. Succese importante s-au obținut și în agricultură. Aproape 35% din suprafața agricolă — inclusiv pășuni, fînețe, vii, livezi — aparține sectorului socialist. Producția agricolă a crescut, în acest an fiind depășită sarcina de a obține o recoltă de 10.000.000 tone cereale.

Succesele economice și financiare obținute au făcut posibil ca în luna aprilie a anului acesta să se efectueze o reducere a prețurilor la o serie de produse alimentare și industriale. In luna noiembrie a.c. a fost redus prețul mălaiului. Prin hotărîrea din 3 decembrie a Consiliului de Miniștri au fost reduse prețurile cu amănuntul ale unor mărfuri de larg consum. In toate aceste măsuri se reflectă din plin nemărginita grijă a partidului și guvernului pentru asigurarea bunei stări a celor ce muncesc.

Noua reducere de prețuri aduce importante economii cetățenilor patriei noastre. La confecțiile din țesături de lînă pentru bărbați reducerile sînt între 5% și 24%. Un raglan bărbătesc costa înainte 504 lei. Acum același raglan, de aceeași calitate, costă numai 403 lei. Cumpărătorul obține astfel o economie de 101 lei.

Privești vitrinele magazinelor și constați serioase reduceri la o serie de alte produse de larg consum. Prețul mobilei s-a redus cu 10%. Se bucură tinerii ce, vrînd să-și întemeieze un cămin, pășesc pragul magazinelor cu mobilă. Dar în lista articolelor al căror preț a fost redus întîlnim și altele: de la ceasornice și medicamente pînă la petrol lampant și săpun. Reducerea prețului cărților — manuale didactice, lucrări științifice, politice și beletristice — va da posibilitatea tinerilor să-și îmbogățească bibliotecile personale.

Noua reducere de prețuri a fost primită cu multă bucurie de poporul nostru. Oamenii muncii sînt recunoscători partidului pentru continua îmbunătățire a condițiilor lor de viață, pentru înlăturarea atîtor greutăți moștenite din trecut. Poporul nostru știe că în vreme ce la noi au loc repetate reduceri de prețuri, în lumea capitalistă în care dictează pofta de profituri maxime a monopolurilor cresc neîncetat prețurile. Datele oficiale — ce încearcă bineînțeles să minimalizeze lucrurile — arată că în Anglia în ultimii cinci ani costul vieții a crescut cu 29%, în Franța în aceeași perioadă cu 35%, iar în Germania occidentală în ultima vreme prețurile s-au mărit cu 13%. Contrastul dintre direcția în care evoluează lucrurile în ceea ce privește condițiile de viață ale maselor largi în lumea capitalistă și în lumea socialistă, demonstrează în mod evident superioritatea sistemului socialist, vitalitatea regimurilor ce au în centrul preocupărilor lor grija față de oamenii muncii.

Noua reducere de prețuri efectuată în țara noastră găsește poporul nostru în plină muncă creatoare, dăruindu-și eforturile în întrecerea în cinstea Congresului partidului, Congres care va discuta proiectul de Directive cu privire la cel de-al II-lea plan cincinal.

Oamenii muncii știu că singura cale justă și posibilă de ridicare a nivelului de trai al poporului este lupta pentru sporirea necontenită a producției industriale și agricole, pentru folosirea deplină a tuturor posibilităților și resurselor economiei naționale.

In această privință utemiștii, întregul tineret — au datoria să dăruiască toate eforturile lor pentru dezvoltarea economiei patriei, pentru a ridica productivitatea muncii și a reduce prețul de cost, pentru a face ca experiența înaintată să devină un bun al tuturor muncitorilor, pentru a asigura o cît mai ridicată rentabilitate tuturor întreprinderilor. Imbunătățirea condițiilor de viață ale celor ce muncesc, crearea condițiilor unor noi reduceri de prețuri nu se poate realiza decît pe acest drum. Realizările în producție ale fiecărui om al muncii sînt în mod direct în folosul său și al familiei sale, în folosul patriei. Iată de ce organizațiile utemiste, sub conducerea organizațiilor de partid, trebuie să facă cunoscută maselor de tineri noua hotărîre privind reducerea de prețuri, să antreneze tineretul la obținerea de noi succese. Să dovedim dragostea față de partid în modul cel mai convingător: prin fapte. Să aducem în întrecerea în cinstea Congresului partidului tot elanul tinereții noastre, toată priceperea, toată energia de care sîntem capabili.

În cinstea Congresului partidului

Liniile ferate Tîrgu Jiu – Tismana și Ozana – Cracău au fost date în exploatare

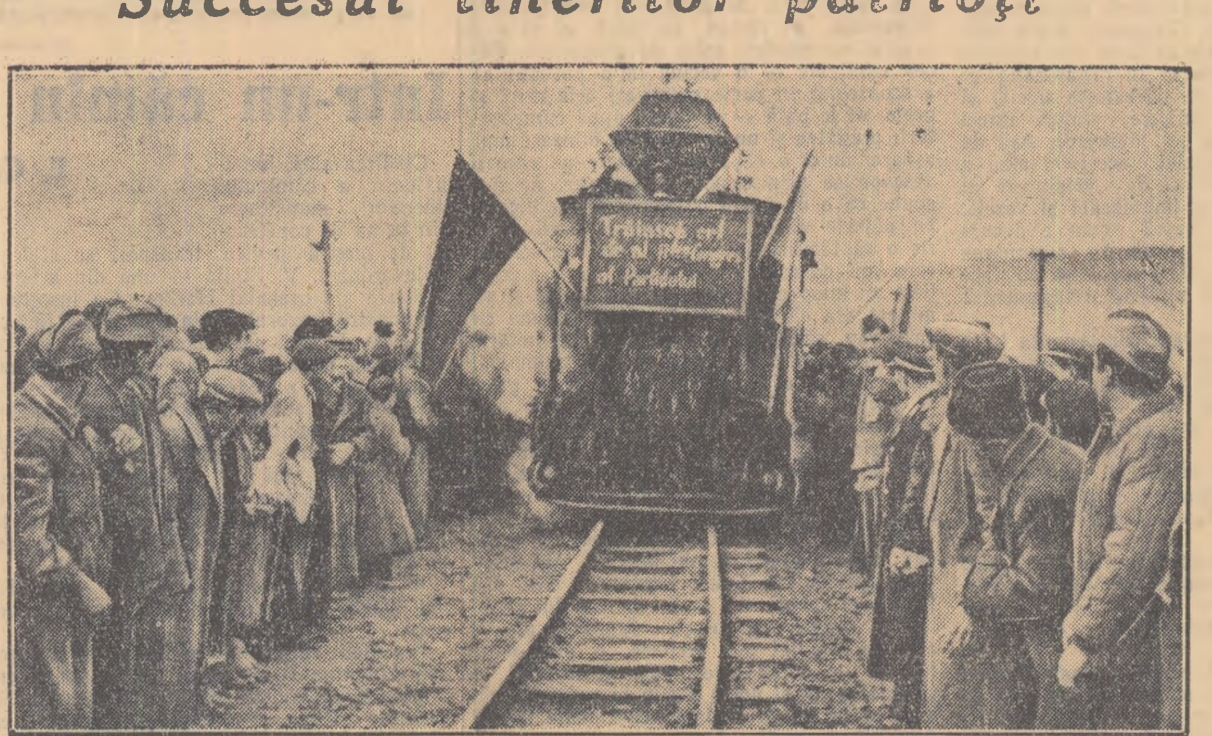
★ ★ ★

Brigadierii de pe cele două șantiere ale tineretului și-au îndeplinit angajamentul luat

Acum, tinerii constructori se îndreaptă către șantierul hidrocentralei „V. I. Lenin" de la Bicaz

★ ★ ★

Succesul tinerilor patrioți

TG. JIU (de la trimisul nostru). Pentru prima oară, printre munții și dealurile dintre Tismana și Tg. Jiu un tren a străbătut drumul acesta anevoios.

Trenul a trecut duminică în zori prin aceste locuri pufăind învăluit în aburi și fum, majestuos, parcă într-un marș al victoriei, strecurînd în sutele de inimi tinere ale constructorilor neasemuita bucurie a izbînzii.

Duminică dimineața, la Cerna-Jiu a fost sărbătoare.

Duminică dimineața, a sosit la Pod-Jiu prima garnitură cu vagoane, în care s-au urcat pe parcurs brigadieri din toate sectoarele.

Duminică dimineață, la Pod-Jiu, sute de oameni au așteptat să apară la cotitură primul tren cu bușteni.

In fața tribunei oficiale, brigadierii s-au aliniat într-un careu sărbătoresc — mult mai sărbătoresc decît cele pe care le fac ei în fiecare dimineață.

Și atunci a început festivitatea inaugurării liniei ferate forestiere Tîrgu-Jiu—Tismana.

Mulțimea a aplaudat urcarea la tribună a tovarășilor Gheorghe Apostol, membru în Biroul Politic al C.C. al P.M.R., președinte al Consiliului Central al Sindicatelor, Iános Fazekaș, secretar al C.C. al Partidului Muncitoresc Romîn, Cornel Fulger, prim-secretar al C.C. al Uniunii Tineretului Muncitor, Vladimir Gheorghiu, prim-secretar al comitetului regional P.M.R. Craiova, ing. Mircea Ochiană, locțiitor al ministrului Industriei lemnului, hîrtiei și celulozei, Al. Samoilenco, locțiitor al ministrului Căilor Ferate, Ioan Moangă, președintele sfatului popular regional Craiova și a altor reprezentanți ai organizațiilor obștești și a constructorilor fruntași.

Fiecare zi care ne apropie de cel de al 2-lea Congres al P.M.R. — a spus tov. Al. Samoilenco — duce la noi victorii, noi realizări în toate ramurile de activitate. Una din aceste victorii de preț este și inaugurarea liniei ferate forestiere pentru exploatarea masivului păduros Cerna-Jiu.

Construcția acestei linii forestiere a fost încredințată tineretului și șantierul a fost declarat șantier național. Astăzi, la inaugurarea liniei putem constata cu satisfacție că sarcinile ce au fost puse în fața brigadierilor au fost realizate cu succes.

In numele comitetului regional P.M.R. Craiova, tov. Vladimir Gheorghiu a felicitat colectivul de brigadieri, muncitori, tehnicieni și ingineri de pe șantier care prin munca sa entuziastă în cinstea celui de al 2-lea Congres al P.M.R. a terminat linia ferată cu o lună înainte de termen. Elanul tineresc și entuziasmul cu care s-a muncit pe acest șantier arată atitudinea nouă față de muncă pe care o au oamenii muncii din patria noastră. In trecut, acum 30 de ani, încercările burghezo-moșierimii de a construi această cale ferată au dat greș. Ceea ce ei n-au fost în stare să facă într-un timp îndelungat s-a făcut în regimul nostru în mai puțin de un an.

In aceste clipe au fost cinstite străduințele brigadierilor, dragostea lor pentru partid, faptele lor de eroism...

★

Intr-o noapte s-a revărsat Bistrița. Și furia ei amenința să ducă la vale materialele de construcție ale podului. In tabără a răsunat atunci în noapte o chemare. Și brigadierii au alergat la pod, salvînd în întregime materialul.

★

Intrecerea pentru steagul înfipt la mijloc, între kilometrul 32 și 34 dintre sectoarele Bistrița și Tismana, a fost o inițiativă a brigadierilor. Cele două sectoare au dus într-adevăr o bătălie pentru cucerirea steagului. Nu, nu s-a supărat nimeni că steagul a fost cucerit de cei din sectorul Tismana. Ei au ajuns primii la el, cu montarea liniei.

★

S-au înmînat apoi distincții celor care s-au evidențiat în muncă pe șantier: Ordinul Muncii clasa a III-a, Medalia muncii, Diploma de onoare a C.C. al U.T.M.

A fost trimisă o telegramă către C.C. al P.M.R. prin care brigadierii, muncitorii, tehnicienii și inginerii de pe șantierul național Cerna-Jiu raportează că și-au îndeplinit angajamentul luat în cinstea celui de al 2-lea Congres al P.M.R.

De asemenea țăranii muncitori, colectiviștii și întovărășiții din comunele Topești, Boroșteni, Pestisani, Bradiceni, Cornești, Slobozia și din celelalte comune și sate care se găsesc în apropierea traseului căii ferate forestiere Tismana—Tg. Jiu au trimis o telegramă către C. C. al P.M.R. prin care-și exprimă bucuria pentru construcția acestei linii ferate care creează posibilitatea unei și mai mari dezvoltări și înfloriri economice și culturale a satelor lor.

...Dar iată că trenul cu bușteni a început să se apropie. Trecuse peste cele 107 poduri și podețe pe care le-au construit brigadierii de-a lungul numeroșilor kilometri de cale ferată.

Tovarășul Gheorghe Apostol a tăiat panglica și astfel, cu pufăituri acoperite de urale, trenul și-a urmat drumul.

Citiți în pagina III-a cuvîntarea tov. GHEORGHE APOSTOL și cuvîntarea tov. CORNEL FULGER la inaugurarea liniei ferate Tg. Jiu-Tismana.

În slujba poporului muncitor

Ozana-Cracău (de la trimisul nostru).

Zorii unei zile reci. Surprinsă de ceața deasă lumina își face cu greu apariția. Și ca să poleiască cît mai repede acoperișurile brumate o ajută vîntul ce suflă de-a lungul Ozanei. O dimineață ca oricare alta în comuna Pipirig. Pe ulițe se aude scîrțîitul primelor porți. Fluieratul unei locomotive dă un puternic îndemn la trezire. Sute de ani, dimineața, aci, au cîntat cocoșii. Acum, așa deodată, o locomotivă, undeva pe o linie ferată nou construită, a dat binețe tuturor. Munții au răspuns cu un ecou prelung.

Incă un fluierat și încă un ecou. E timpul.

Din dormitoarele de pe malul Ozanei ies zgomotoși brigadierii, se încolonează și pornesc către centrul comunei. Puternic răsună un cîntec. Știu să cînte tinerii constructori ai noii căi ferate forestiere!

Operatorii de film își potrivesc aparatele. Un zîmbet ușor și pe pelicula se imprimă chipurile vesele.

Păcat însă! Ori cîte imagini s-ar lua aici, brigadierii nu pot fi înfățișați pe deplin. Astăzi ei își serbează succesul muncii. Dar pînă la „astăzi"? Iți mai aduci aminte, tovarășe secretar al comitetului U.T.M., cînd s-a deschis acest șantier național al tineretului și ai venit aici, în primăvară, odată cu primii brigadieri?

S-a început întîi cu ridicarea pămîntului. Metru cu metru vadul Ozanei a fost săpat, înălțat, îndiguit. Tineri care în viața lor n-au auzit de „pozare", au învățat să așeze traverse și să monteze șine de fier. Dar linia nu trece doar prin luncă. Ea ocolește coline, se întinde deasupra pîraielor. Cînd au ajuns la pîraie, brigadierii au intrat în apă și au zidit stîlpi de beton. Un stîlp de beton trebuie să fie o masă compactă, iar o masă compactă se poate realiza numai printr-o turnare continuă. De cîte ori n-a turnat beton noaptea Pietraru Vasile cu echipa lui? Pietraru a fost și pe șantierul fabricii de rulmenți din Moldova. De acolo a venit cu „metoda".

Vasile Darie e comandantul brigăzii fruntașe. Brigada sa deține drapelul roșu de prin luna august. Cei din brigada lui Curcă au vrut mereu să-l lase pe Darie fără drapel, dar n-au reușit. Cînd ajungeau la 200 procente, brigadierii lui Darie aveau 220. Cînd ai lui Curcă urcau procentele pînă la 235, pentru brigada lui Darie era înregistrată cifra 250.

Dar perioada aceea din iulie-august... Fără îndoială că și atunci se putea face un film despre brigadieri. Ploua săptămîni în șir fără întrerupere. Dar brigadierii lucrau, de parcă pînă atunci ar fi existat numai ploaie pe pămînt. Odată însă, de atîta apă, Ozana a ieșit din matcă. Era noapte. Curcă Vasile era tocmai de serviciu. La sectorul III s-a dat alarma. Cînd apa a trecut înălțimea malului drept, brigadierii erau în picioare. Dacă Ozana ar fi fost lăsată în voie ar fi distrus porțiuni de lucrări, instalații, tabăra și întinse ogoare. S-au format repede echipe pentru indiguire. Au intrat în apă Curcă, Ivanciu Grigore, Bogoz Vasile. După ei — încă vreo zece. Curentul puternic îi dobora repede și-i tîra la vale. Toți brigadierii au sărit în ajutor. Ținîndu-se de mîini, ținînd bușteni, tărgi, țăruși, tinerii aproape că astupaseră cu trupurile lor trecerea apei. Spre ziuă apa a fost zăgăzuită. Pagubele au fost evitate...

Dar iată că au sosit oaspeții. Ei urcă la tribună. Sînt de față tovarășii Ion Cîrcei, secretar al C.C. al U.T.M., ing. Mircea Ochiană locțiitor al ministrului industriei lemnului, hîrtiei și celulozei, activiști de partid, activiști de U.T.M., activiști ai sfaturilor populare, conducători ai șantierului, brigadieri fruntași.

Vorbitorii felicită pe brigadieri și îi salută pentru victoria obținută. Tovarășul Ion Cîrcei spune printre altele: „Cu ocazia îndeplinirii înainte de termen a angajamentului luat în cinstea celui de al II-lea Congres al partidului, de a da în exploatare linia ferată forestieră Dolia-Pipirig, Comitetul Central al U.T.M. vă transmite un salut călduros și vă urează ca în munca voastră de viitor să obțineți noi succese".

Se decern apoi ordine, medalii și diplome de onoare. Tovarășii Dragomir Vasile și Mărcuș Adalbert primesc Ordinul Muncii clasa a III-a. Medalia Muncii strălucește pe pieptul lui Drăghici Ion, Anghel Ion, Curcă Vasile, Ivanciu Grigore... Se înmînează apoi Diploma de Onoare a C.C. al U.T.M. Frentz Aurica este o brigadieră de frunte. Odată cu Medalia Muncii, ea primește și Diploma de Onoare. Alături de ea vin Orezo Ana, Rusu Vasile, Diaconu Eugen.

In urale, brigadierii se îndreaptă spre fabrica de cherestea din comună. Aici este capătul liniei ce duce către Dolia. O locomotivă sub presiune așteaptă. In aplauze și strigăte de „Hei rup!" panglica roșie este tăiată.

Toți cei de față se urcă în vagoanele care sînt atașate la locomotivă. Un fluierat prelung și trenul pornește în primul său drum. Azi face o singură cursă specială pentru brigadierii care au construit calea ferată. Mîine va începe transportul regulat de bușteni de la Dolia la fabrica din Pipirig.

Seara, brigadierii împreună cu oaspeții și locuitorii comunei, au primit în sala căminului cultural, vizita unui ansamblu artistic.

★

Din nou zorii unei zile reci cu ceață. Din nou comuna Pipirig. Puternic, un cîntec răsună de-a lungul Ozanei. In semnele de drum bun ale locuitorilor, trec pe ulițele comunei mașini încărcate cu brigadieri. Cu toți se îndreaptă către Bicaz. La hidrocentrala „V. I. Lenin", pe șantierul tineretului...

Mărfuri mai ieftine, viață mai bună

ANGAJAMENTUL NOSTRU

Brigada noastră a aflat cu deosebită bucurie de noua reducere de prețuri.

Gîndurile noastre s-au îndreptat spre partidul nostru iubit care ne arată calea spre continua îmbunătățire a vieții noastre. Ne-am bucurat foarte mult că s-au redus prețurile la bicicletele pe care le producem și noi aci la fabrica de biciclete din București.

Brigada noastră utemistă care lucrează la asamblatul cadrului de bicicletă s-a străduit să dea zi de zi produse cît mai multe și de calitate superioară. Cei 16 tineri care lucrează în brigadă, au contribuit cu toții la buna desfășurare a muncii, la depășirea regulată a planului de producție. Astfel pe luna noiembrie noi ne-am îndeplinit planul în proporție de 180 la sută.

Hotărîrea Consiliului de Miniștri arată necesitatea de a continua lupta pentru reducerea prețului de cost al produselor, pentru mărirea rentabilității întreprinderilor noastre socialiste. Ca răspuns la acest îndemn noi tinerii brigăzii I „Vasile Roaită" ne angajăm să depășim pînă la Congresul partidului planul cu 120 la sută. Vrem ca aceasta să fie contribuția noastră la lupta pentru ridicarea necontenită a nivelului de trai al poporului nostru.

In numele brigăzii:
IORGU IORDAN

IERI prin București...

Prețuri noi — cumpărători mai numeroși

...Luni. Un soare prietenos și vesel se joacă în vitrinele magazinelor, dă sute de reflexe colorate în vasele de porțelan, sticlă, email; îmbrățișează cald vitrinele cu confecții proaspăt primenite în care sînt așezate mărfuri variate, cu indicații și prețuri noi: „atît și atît la sută reducere".

Te invităm cititorule la o plimbare prin București în această frumoasă dimineață de decembrie. Scurtă! Ce-ar fi să ne oprim la acest magazin? „Confecția"! Urcăm la etaj, la confecții pentru bărbați. Freamătul este și aici stăpîn.

— Cu cît s-a redus prețul acestui palton?

— Cu o sută și optsprezece lei tovarășe. Să-l purtați sănătos!... (fotografia din stînga). Tînărul tehnician Niculescu Ilie, privește către soția sa mîndru în paltonul cel nou.

Un om în vîrstă, cu părul albit și totuși neobosit și energic se învîrtește prin tot magazinul, dă indicații, răspunde sutelor de întrebări. Este tovarășul Ion Ciobotaru, responsabilul magazinului. De la el aflăm despre eforturile depuse de personalul magazinului cu o zi înainte — duminică — la inventarierea, la calcularea prețurilor, la afișarea lor și la amenajarea vitrinelor.

Iată aci, ne arată el niște situații: cifra vînzărilor din dimineața aceasta este cît valoarea tuturor vînzărilor din toată ziua de sîmbătă. Și doar prețurile de azi sînt și reduse... Nici nu e de mirare cînd un raglan bărbătesc care costa 504 lei îl poți cumpăra acum cu 403 lei iar un costum care costa 721 lei, costă acum 690 lei. De altfel și la magazinul „Victoria" valoarea vînzărilor la raioanele de confecții a crescut cu 40 la sută față de zilele anterioare.

Să traversăm Calea Victoriei și să intrăm la magazinul de mobile. Acolo, același freamăt. Peste tot perechi de tineri admiră dormitoarele cu mobilă frumoasă, solidă; socotesc reducerile și se bucură de cîștig.

In interiorul unui dormitor de copil doi tineri căsătoriți ascultă explicațiile pe care le dă vînzătorul (fotografia din dreapta). Tinerii Comiza Nicolae și soția sa Oprina, amîndoi muncitori la uzinele „Mao Țze-dun" privesc pătuțul, masa și dulapul, scaunele — zestrea celui mai mic membru al familiei lor... Ei au economisit 387 lei.

Și la alte magazine s-au afișat prețurile noi... Iată un grup de tineri — pe semne de la vreun cămin studențesc ieșind cu alai dintr-un magazin de muzică. Au cumpărat un patefon care s-a ieftinit cu 25 la sută. Iar un ceas deșteptător costă acum 108 lei, în vreme ce înainte de reducere costa 120 lei.

Dacă ai vreme colindă mai departe, cititorule și chibzuiește asupra celor ce ai văzut. „Această reducere de prețuri este rezultatul succeselor obținute în dezvoltarea și întărirea economiei naționale" — glăsuiește Hotărîrea. Vei găsi desigur, tinere cititor, în aceste rînduri o chemare, un îndemn la lupta pentru noi succese la locul tău de muncă.

Noi succese

Siderurgiștii de la Hunedoara au hotărît cu toții să cinstească hotărîrea Consiliului de Miniștri cu o muncă și mai rodnică. Organizînd bine munca, furnaliștii de la furnalul nr. 6 din schimbul de zi condus de maistrul furnalist Francisc Șfaicofer și prim topitorul Ștefan Cazan, au dat în această zi cu 8,64 la sută mai multă fontă decît prevedea planul. La rîndul lor, oțelarii de la cuptoarele Siemens Martin au dat duminică cu 23 la sută mai mult oțel decît prevedea graficul de producție.

CÎTEVA CIFRE

Costum bărbătesc
445 lei—416 lei

Palton bărbătesc
568 lei—488 lei

Raglan bărbătesc
299 lei—257 lei

Palton pentru femei
528 lei—495 lei

Pălărie bărbătească
70 lei — 48 lei

Biciclete
1079 lei—860 lei

Poșete de vinilin
217 lei—184 lei

Emailuri
47 lei kg. — 40,50 lei kg.

Aparate de fotografiat
125 lei—112 lei

Cărți (în cursul lunii decembrie) reducere cu 15%

(Prima cifră reprezintă prețul vechi, iar cea de a doua prețul redus).

Crește salariul real

Am citit de cîteva ori, de la un capăt la altul, Hotărîrea și cu creionul în mînă am făcut socoteala cu cît a crescut valoarea salariului meu.

Vă mărturisesc că cu cîteva zile în urmă am vrut să-mi cumpăr un palton, dar îmi lipseau 120 de lei. Prin noua reducere de prețuri îmi ajung banii să cumpăr același palton și chiar îmi vor mai rămîne.

In rîndurile introductive ale Hotărîrii se arată că prin munca plină de elan a oamenilor muncii de la orașe și sate, în frunte cu comuniștii, primul nostru plan cincinal a fost realizat pe ansamblul producției industriale înainte de termen, în prima jumătate a lunii noiembrie.

Desigur că la aceste succese ne-am adus și noi, cei din agricultură contribuția alături de muncitorii de la orașe. Eu de pildă lucrez ca tractorist la gospodăria de stat „Berea Barbu" din raionul Filimon Sîrbu. Și prin munca noastră, gospodăria a reușit să obțină peste 2000 kg. grîu și 3100 kg. porumb boabe la hectar.

Lucrez pe un tractor D.T. 54. Planul anual l-am avut de 950 hantri. Pînă la 1 decembrie am reușit să realizez 2075 hantri fără reparații. Ceea ce a făcut să lucrez de acum în contul anului 1957.

Depășirea cu regularitate a planului îmi aduce un salariu mediu de 1200 lei lunar; în luna noiembrie am cîștigat 1900 lei. Acum voi avea posibilitatea să fac noi cumpărături. Reducerea prețului la gaz înseamnă pentru noi cei de la sate o mare înlesnire.

Angajamentul luat în cinstea celui de al doilea Congres al partidului l-am îndeplinit. Ceea ce m-a bucurat cel mai mult înțelegînd că și în acest fel mulțumesc partidului drag, a cărui îndrumare ne este chezășie în lupta noastră pentru construirea socialismului.

ION SFINTEȘ
mecanizator fruntaș pe regiune de la G. A. S. „Berea Barbu" Galați

BUCURIA FAMILIEI NOASTRE

— De vorbă cu o mamă —

Poţi urmări nemişcat ceasuri întregi gesturile unui copil, îi poţi asculta vrăjit uimirile şi exclamaţiile la fiecare nouă descoperire. Ai, privindu-l, o emoţie răscolitoare, chiar dacă nu-i copilul tău, chiar dacă nu l-ai văzut niciodată pînă atunci. Te încearcă, în faţa lui, un sentiment cu totul nou, de necuprins. Nu poate fi întrecut acest sentiment decît de cel pe care-l ai în faţa mamei care-ţi vorbeşte despre copilul ei, fiinţă pentru care trăieşte, respiră, care i se oglindeşte în zîmbetul mîndru şi stingherit de atîta fericire, în ochii — oricum ar fi — înfrumuseţaţi de flacăra maternităţii. Am avut sentimentul acesta în faţa tovarăşei Bucura Necşulescu, cu care am stat de vorbă despre o problemă importantă, despre problema cea mai importantă a vieţii ei — despre fiica ei, Florentina, elevă în clasa VIII-a a şcolii elementare de 7 ani nr. 2 din Oraşul Stalin.

— Eu, ştii bine, sînt învăţătoare; de la noi, mamele-învăţătoare, se aşteaptă mult, pentru că ne simţim de două ori mame — şi acasă, şi la şcoală. Şi, de fapt, pentru mine acest lucru a fost de două ori preţios: la şcoală am învăţat să fiu nu numai exigentă, ci şi mai caldă, mai înţelegătoare cu fetiţele, iar acasă mai clarvăzătoare cu fata mea.

Florentina e un copil bun. O spun obiectiv, deşi lucrul acesta ţi l-ar putea spune orice mamă... Are numai 13 ani şi eu nu mai sînt în prima tinereţe. E, din păcate, singurul nostru copil. Totuşi, ne e prea dragă ca s-o răsfăţăm, să nu ne gîndim, conştient şi limpede la viitorul ei. Acest viitor o cheamă spre muncă; peste un an, va absolvi 7 clase. Şi orice profesiune şi-ar alege, lucrul cel mai important e să ştie să-şi rezolve singură problemele, să nu fie deprinsă să aştepte mereu ajutorul altora.

Am vrut să am o imagine mai clară, mai completă a felului cum e organizată viaţa acestei fetiţe şi am întrebat-o pe tovarăşa Necşulescu cum îşi petrece Florentina o zi.

— Există cîteva lucruri asupra cărora nu se mai discută de mult la noi. Programul zilnic este unul dintre acestea. Unele puncte variază, în funcţie de felul cum merge la şcoală — o săptămînă dimineaţă, alta după amiază — dar, în mare, rămîne acelaşi. Florentina se scoală în fiecare dimineaţă la ora 7, se spală, se îmbracă complect, îşi face patul, mănîncă şi numai după aceea se apucă de învăţat sau pleacă la şcoală. Niciodată n-am lăsat-o să trîndăvească pe jumătate îmbrăcată, sau să înveţe culcată.

Fetiţa mea ştie că fiecare dintre ai casei are îndatoriri, atît pe plan social cît şi pe plan familiar. Invăţătura o pasionează pînă la ambiţie, o notă sub 5 e o adevărată durere. In fiecare zi petrece 3—4 ore pregătindu-şi lecţiile, rezolvă, pentru examenul de admitere în clasa a VIII-a, probleme suplimentare de aritmetică, face rezumate din cărţi, frecventează un cerc la Palatul Pionierilor, face parte din colectivul de conducere al unităţii. Astea ar fi, cum s-ar zice, îndatoririle ei sociale, pe care le îndeplineşte cu multă conştiinciozitate. Cu toate că ne bizuim pe ea, o controlăm şi în această direcţie — mai mult ca să simtă interesul familiei pentru problemele ei şi să se obişnuiască s-o intereseze problemele celor în mijlocul cărora trăieşte. Cîteodată, seara, răsfoim împreună caietele de teme sau începem discuţii despre munca ei în organizaţia de pionieri. Florentina ne povesteşte micile ei necazuri şi bucurii, ne cere sfaturi atunci cînd nu ştie cum să se descurce. Aşa de pildă la începutul anului acestuia, cînd a fost aleasă în colectivul de conducere al unităţii, a venit acasă îmbujorată şi veselă, grăbită să ne povestească cum a decurs adunarea. Ştiu că răspunde de îndrumarea şi controlarea unui detaşament şi că face acest lucru punctual, vizitînd detaşamentul în fiecare zi.

Aşa căutăm să realizăm concordanţa între mijloacele de educaţie pe care le foloseşte şcoala şi cele pe care le folosim acasă, pentru atingerea aceluiaşi scop — Florentina să devină un om cult, pregătit, activ şi conştiincios.

Aceasta nu e însă totul. Noi am ţinut s-o obişnuim să se comporte de mică civilizat în familie, pentru că mai tîrziu va fi şi ea soţie, mamă.

— Desigur, aţi urmărit şi în acest sens dezvoltarea unor anumite trăsături ale Florentinei, ca să nu mai spun că ajutorul unei fetiţe pricepute în gospodărie e lucru preţios...

— Poate că însăşi profesia noastră — nu ţi-am spus: şi soţul meu e profesor — în care aşteptăm cu emoţia căutătorului de comori rezultatul fiecărei încercări, ne-a făcut să nu suportăm dispreţul faţă de munca altuia. Am vrut s-o obişnuim pe fetiţa noastră cu respectul faţă de muncă, s-o facem să cunoască valoarea muncii. Am obţinut, în această direcţie, rezultate. Inainte făcea dezordine în casă. Şi-a dat seama apoi, atunci cînd făcea ea curat, că o doare neglijenţa altora. Se necăjea cumplit dacă taică-său îşi lăsa măcar haina pe spătarul scaunului sau pălăria pe marginea mesei.

Am mai urmărit ceva: să dezvoltăm la ea dragostea pentru frumos, gustul estetic atît de necesar unei fete. E drept, aici şi caracterul ei ne-a oferit teren prielnic. Are talent la desen, îi plac lucrurile frumoase... S-a obişnuit să aranjeze în casă cu gust, să aşeze vasele cu flori pe şerveţele brodate, uneori să le brodeze chiar ea. Impreună cu o altă fetiţă are în grijă florile din grădină: le udă, le plivesc. Acum, instinctiv, acolo unde vede ceva nelalocul lui, pune mîna să îndrepte. Acelaşi lucru şi în ceea ce o priveşte pe ea: toată ziua s-ar spăla, şi-ar călca rochiţa, cravata, şorţul, s-ar pieptăna în faţa oglinzii. Uneori iroseşte cam mult timp pe asemenea lucruri; încerc s-o deprind să le facă mai repede, mai cu spor.

Am obişnuit-o să se ocupe şi de ceilalţi, să mă ajute şi pe mine la treburile casei, şi ea face totul cu voie bună, cu plăcere. Mă ajută la spălatul vaselor, face diferite cumpărături; eu pregătesc mîncarea — ea curăţă zarzavat, pune masa etc. Sînt doi ani de cînd nu mai am grija spălatului geamurilor. Duminica, atunci cînd e mai liberă, se oferă să-mi ajute la curăţenia mai mare. A învăţat de acum o sumedenie de lucruri, aşa încît mă pot bizui pe ea, la nevoie. Astă vară, de pildă, am fost plecată. Florentina a rămas cu tatăl ei şi şi-a asumat cu mîndrie rolul de gospodină. Făcea curăţenie — o vecină mi-a povestit că a scos chiar în curte covoarele cele mari şi grele, să le bată — se ducea după cumpărături; pregătea şi unele feluri de mîncare mai uşoare, după o carte de bucate pe care o descoperise prin casă. Bineînţeles, nu pot spune că e de acum o gospodină calificată, ba păţeşte uneori chiar lucruri hazlii. Am rîs o săptămînă din pricina unei scrisori în care îmi povestea, disperată, că a pus la fiert un kilogram întreg de macaroane şi au mîncat din ele atîta pînă cînd împreună cu taică-său, sătui să le mai vadă, au hotărît să arunce restul. Ce vrei, se mai întîmplă... important e că are bunăvoinţă şi e gata să înveţe, că îi place să facă pentru ceilalţi, să ne facă surprize...

Bineînţeles, toate acestea nu-i iau tot timpul. Ce face Florentina în restul zilei? Doar nu-ţi închipui că munceşte şi învaţă, învaţă şi munceşte mereu!

De jucat, nu prea se mai joacă. A crescut; apoi, e şi o fire mai liniştită. Are prietenii puţine, dar foarte profunde. Una din fostele ei colege s-a mutat în capătul celălalt al oraşului şi totuşi, duminica pleacă aproape regulat s-o viziteze. Ii plac mult filmele — mereu cere voie să meargă la cinematograf şi noi o lăsăm la toate filmele a căror vizionare credem că-i poate folosi. Apoi citeşte mult...

Avem multă încredere în Florentina, în posibilităţile ei. Tot ce am izbutit să facem cu ea, am izbutit, de altfel, datorită acestei încrederi. Niciodată n-am lovit-o, şi dacă am certat-o, am căutat s-o facem fără să ne enervăm. Are o fire sensibilă, liniştită şi asprimile nejustificate o dor; din această pricină o facem să înţeleagă totdeauna motivul unei hotărîri luate, deşi ne este suficient să spunem „nu se poate" ca să se supună. Căutăm să ne ocupăm mult de ea, pentru că ne înţelegem răspunderea şi vrem să facem din ea un om harnic, priceput, folositor...

ILEANA RACOVIŢĂ

Jurnal artistic

„La revedere domnule Grock"

Poate că viaţa micului Adrien ar fi luat alt curs, dacă într-o zi n-ar fi poposit la hanul tatălui său cîţiva artişti de circ. Inaintea copilului s-a deschis o lume nouă, necunoscută. Curiozitatea l-a îndemnat pe liniştitul băiat să părăsească pentru o noapte casa părintească pentru a vedea primul spectacol de circ.

Aşa a făcut cunoştinţă cu arena circului, acela care avea să fie mai tîrziu unul dintre cei mai mari clovni ai lumii.

Vieţii, creaţiei marelui clovn Grock i-au închinat cineaştii francezi filmul pe care-l puteţi urmări acum pe ecranele Capitalei: „La revedere domnule Grock".

„...Am fost clovn. Este meseria pe care am ales-o şi am iubit-o. O meserie serioasă..." Şi într-adevăr, din întreg filmul reiese că marea pasiune înfiripată în sufletul tînărului Adrien avea să-l însufleţească toată viaţa. El a înţeles că a fi clovn este o meserie serioasă şi grea. Pentru a dărui publicului clipe de desfătare artistică trebuie să munceşti, să înveţi, să învingi nenumărate piedici şi greutăţi.

Trecînd peste lipsurile materiale, peste jignirile patronilor, Grock a reuşit să devină drag nu numai parizienilor, dar a făcut ca numele lui să fluture pe buzele spectatorilor din Anglia şi Spania, din Franţa şi Germania.

Filmul ne dezvăluie prin scene emoţionante legătura permanentă cu viaţa a acestui artist care era întotdeauna părtaş la bucuriile şi durerile semenilor săi.

Cît de mult dezaprobă el războiul, cît de aproape a fost de cei care sufereau în acele zile ne vorbeşte şi momentul cînd renumitul artist merge la spital pentru a-l vedea pe unul dintre copiii căruia o bombă îi retezase picioarele. Durerea pentru toţi cei care suferă de pe urma ororilor războiului, dezaprobarea pentru cei care l-au dezlănţuit se fac simţite la tot pasul în acest film.

Deşi un simplu clovn, Grock este un pasionat iubitor al păcii, al vieţii, un om adevărat şi un mare artist.

OAMENI din Bărăgan

Zile şi nopţi în şir am colindat prin Bărăgan să scriu belşugului de-aici o închinare.

...Şi mi-am umplut un carneţel de note, iar în inimă am strîns întreaga bucurie a satelor prin care am trecut.

Nopţile

Ţipătul locomotivei a sfărîmat în ţăndări noaptea.

Un ceferist, tîrşîindu-şi pe pietriş bocancii, se aşeză pe marginea peronului şi, în vreme ce ştergea cu mîneca vestonului sticlele lămpii, mă descusu:

— Şi unde spui că mergi mata?

— Eu? La Bălcescu.

— De-acolo eşti?

— Nu.

— De-aia nu te cunosc...

Un sfert de ceas l-am petrecut stînd împreună la taifas apoi m-am ridicat să plec.

— Ţii drumul drept, mă sfătui el întinzîndu-mi mîna. Şi, cum eşti băiat tînăr, numai de drag...

Am mers cu gîndurile mele cale de un ceas şi dintr-o dată am stat locului. Se auzea pe aproape glas de oameni. O vreme am tras cu urechea, pe urmă m-am apropiat pînă ce am izbutit să prind cîteva vorbe.

— Da' roua cine-a făcut-o, bre?

— Roua? Păi...

Cel care răspundea, cînd m-a zărit, s-a îndreptat de mijloc şi s-a tras un pas spre mine, privindu-mă de aproape la obraz.

— Care eşti ăsta, mă?

Mărunt la stat, cărunt şi mustăcios. Să fi avut ca la cincizeci şi cinci de ani.

— Cine-i, nene Marcule? întrebară dintr-o margine de loc două codane.

Din una-n alta, am reuşit să aflu de la ei cîte ceva: că „oamenii, rar mai dorm pe-acasă, acu pînă n-or strînge de pe cîmp. Şed în colibe şi cum roua jilăveşte niţeluş cocenii, ies cu secerile. Că altminteri, ziua, cocenii îs aspri şi te şifonează, bre, pe mîini".

Am rîs. M-a poftit şi pe mine cu o ţigară... Şi vorbi din nou, în vreme ce tăia tulpinile de porumb pe care le aduna sub braţ.

— Anul ăsta, tovarăşe, s-a făcut porumb de speriat. Ce nu s-a pomenit. Păi ştii dumneata cît am scos eu pe două amărîte de pogoane? Nu ştii. 4.750 de kilograme boabe. Nu zici că-l ţin în nişte tîrne sub şopron? Că-n porumbar, bată-l, n-a mai încăput... E la noi un tehnician, Lupău... (Dar omul s-a oprit dintr-o dată şi s-a întors spre mine). Bre, eu îţi spun de toate şi poate dumneata îi fi vrînd să te duci, hî!

— Ba nu, vorbeşte, l-am îndemnat, bucuros că întîlnisem un om de poveste. Ce-i cu tehnicianul?

— Ce-i? Halal băiat. O să-l cunoşti... La noi în sat sîntem vreo patru: eu, Iancu Pană, Ion Sterea — şi-ar mai fi Constantin Cicu — care ne-am hotărît să lucrăm pămîntul anul ăsta, de încercare, fix cum scrie agrotehnica; adică cu porumbul în pătrat, cu trei praşile, fără rariţă, fără muşuroaie... Din noi, numai Constantin Cicu a realizat doar 3.700 la hectar — lasă c-a scos la grîu! — încolo Ion Sterea, patru mii şi vreo trei sute, Iancu Pană şi el ca vreo 2.500 pe un pogon... E băiat bun Lupău, să ştii... Hei, fetelor, v-a găsit zorul tocmai cînd a venit tovarăşul de la oraş? Pînă acum mi-aţi şi cîntat... Mi-s nepoate, mă lămuri Marcu Iordan.

Culturi noi

Mijeau zorile. O linie sîngerie se ridica într-o margine de cer şi văzduhul tulbure se limpezea din ce în ce. In înălţimi atîrnau, singuratice, cîteva zdrenţe de nori fumurii.

O brişcă ce răsărise de după o cotitură a drumeagului se opri lîngă mine. Un tînăr, căruia abia de-i dăduseră cîteva tulee în mustaţă, ţinea hăţurile.

— Suie-te dacă mergi în sat, îmi strigă el şi-mi făcu loc pe scaun. Ce zici, azi e vreme straşnică pentru bumbac...

Il observai de-aproape. Purta o căciulă cu postavul prăfuit, cu clape, pe care o luă de pe cap şi-o puse jos, la picioare, în fîn. Părul castaniu, încurcat, faţa trasă şi ochii obosiţi de nesomn.

— Nu-i de loc uşor cu atît belşug. Sînt plecat de ieri după douăsprezece cu-n convoi de căruţe la siloz şi uite cînd mă întorc.

Intr-un tîrziu, aproape de-a intra în comună, vecinul meu mă întrebă într-o doară:

— Pe semne că mergi la stat?

— Da. Am de vorbit cu tovarăşul Lupău.

— Trrr, Roibule. Cu Lupău?, făcu el uimit.

— ...cu agronomul.

— Aşa? De ce nu spui tovarăşe? Eu mi-s Lupău. Gavril Lupău. Insă cu mine n-ai ce vorbi în sat... Dii, Roibule, îndărăt.

...Lupău venise în inima Bărăganului nu de mult, c-o diplomă în buzunar şi cu capul plin de visuri îndrăzneţe şi de planuri tinereşti... Intîi şi-ntîi, avea să-ncerce vreo două, trei culturi neobişnuite prin părţile acelea, pe loturi experimentale mici, pe urmă avea să mărească suprafeţele. Intr-o zi din primăvara anului acesta, s-a dus înfipt la preşedintele gospodăriei colective să-i spună gîndurile lui. Dar preşedintele i-a retezat-o scurt:

— Ce să facem noi cu alune şi susan? Să scăpăm cu bine de însămînţări, băiete, asta e treaba noastră. Ce susan? Ce venituri peste 2—3 ani? Nimic.

Lupău nu se aştepta, fireşte, să fie înţeles chiar de la început. S-a mai gîndit, s-a frămîntat, a mai vorbit cu oamenii, a scris la gazeta de perete şi într-o seară a fost chemat la o şedinţă de partid. Cînd i s-a dat cuvîntul, a vorbit un ceas şi-a arătat concret: cheltuieli — atît, venituri — atît şi atît. Şi-a pomenit de un contract pe care gospodăria avea să-l încheie peste un an sau doi c-o unitate a Ministerului Industriei Alimentare.

— Şi am învins, tovarăşe. Dar, te-aş ruga, să nu scrii nimic rău despre nenea Luca, preşedintele, că de altfel, e om gospodar şi priceput. Acum, unde mai pui că la sfatul consiliului, cînd ceilalţi se mai codesc, se scoală el şi hotărăşte: „Eu sînt pentru metode noi, bădie — zice. Dacă trebuie să aplicăm ghivece nutritive, aplicăm şi gata. S-a făcut. Bre, Gavril, iei trei căruţe de bălegar, aduni cenuşă şi noi te sprijinim". Asta a fost astă primăvară la răsaduri. Ho, Roibule.

Am sărit din brişcă. In faţă se întindea o parcelă cu cuiburi de cartofi, dispuse regulat în şiruri lungi şi drepte.

— E tot o tarla de experienţă. E o istorie mai lungă cu cultura asta. Ia spune, te pricepi puţin în meseria noastră? Aşa? Bun. Atunci o să ne înţelegem. Am luat sămînţă din recolta nouă de cartofi şi i-am făcut iarovizarea, tratînd-o cu un stimulent de germinare şi am băgat-o în pămînt. Avantajul zici? E clar: se pot obţine două recolte într-un an.

— Asta — l-am întrebat eu — se chiamă, pare-mi-se, plantarea de vară, nu?

— Da. De fapt, plantarea de vară a cartofilor se mai poate aplica folosind tuberculi vechi care sînt introduşi în terenurile părăsite de păioase. Noi am făcut şi această încercare pe 25 de ari. Ştii cît am recoltat? 4.595 kg. Destul de bine pentru început...

Intr-un tîrziu, cînd am intrat pe o uliţă populată de un cîrd de gîşte puse pe gîlceavă, Lupău îmi puse mîna pe un genunchi.

— Aş vrea să-ţi mai spun ceva. N-am amintit de un lucru foarte important. Să nu crezi că toate cîte le-am făcut, le-am făcut la fel de repede precum ţi-am povestit. Ehei, am avut destule greutăţi. Totdeauna însă am primit sprijinul efectiv al comuniştilor. Dacă vrei, te-aş ruga să-ţi însemnezi în carneţel: Iacob Petre, Barbu Iancu şi alţii — cu ei am lucrat în timpul nostru liber, cîte un ceas, două pe zi: la iarovizat, la însămînţat, la prăşit... Aş vrea să scrii că eu le mulţumesc...

Bucuria muncii

Camionul gospodăriei, împodobit cu brad şi panglici a trecut ca o furtună pe şosea. Chiotele flăcăilor şi larma lăutarilor au scos la porţi leliţele.

— Ai văzut ce tinerică e mireasa? Şi-i frumoasă, bat-o...

Am întrebat pe cineva de nuntă.

— Ce, nu ştii? Păi Dumitru Anghel, socrumare, e cel mai bun colectivist. Se încuscreşte c-o familie de muncitori din Bucureşti. Eu sînt socotitorul gospodăriei colective — spuse tînărul recomandîndu-se. Cercel Marin.

— Şi, zici că te interesează pentru ziar? Nu mai mergem pînă la birou; am aici în carneţel partida lui. Aşa... Vasăzică pînă azi are, cu un fecior mai mic, de ajutor, 778 de zile-muncă. Scrie că e cioban. Membru de partid. Acuma, ce-a primit. Avans 40 la sută: 2.147 kg. grîu, 200 kg. fasole, 250 kg. orz, brînză 40 kg. vin 300 litri... Dintre care, pentru nuntă, a copt 100 de pîini a tăiat 20 de curci, 40 de găini etc., plus 20 vedre de ţuică. Ce, te joci? Aici, tovarăşe, s-ar sătura şi Flămînzilă din poveste.

...Pe socru n-a fost chip să-l prind, decît spre seară, un minut. Şi nici atunci n-a vrut să stea de vorbă pînă ce n-am ciocnit cu el un păhărel.

— Şi acu ce să-ţi spun eu, dumitale? făcu după ce am pus pe tavă păhărelul gol. Eu nu ştiu de loc ce să-ţi spun.

Şi-a aranjat „frizura", a căutat apoi în jur după ajutor şi, pentru că toţi cei prezenţi tăceau, zise dintr-o dată:

— Dacă muncim, avem cîte ne trebuie... Hai noroc, tovarăşe! Numai unul să mai iei...

— Incă ceva — l-am rugat eu — înainte ai lucrat pe pămîntul chiaburului Burgui...

Dar nu m-a lăsat să termin întrebarea (şi-mi pare rău că nu-mi pot permite să consemnez aici răspunsul lui).

Incă un păhărel...

— Şi cum de m-ai nimerit tocmai pe mine, cînd gospodăria noastră e plină de fruntaşi?... Şi dacă mai treci la iarnă pe la noi — făcu el trăgînd senin cu ochiul — păi să vezi nunţi...

ION BUCALAU

Sala nr. 4 a cooperativei de confecţii „Mondiala" din Satu Mare, deservită exclusiv de personal feminin, este fruntaşă pe cooperativă. Foto: AGERPRES

Intr-un cămin al tinerelor fete

E. Cernîşeva

Clădirea albă, impunătoare a căminului tinerelor muncitoare din uzina de construcţii de maşini pentru transport se află pe bulevardul I. V. Stalin — una din arterele centrale ale oraşului Harkov. Cu însoţitoarea noastră, frezorul Tania Makeeva, o fată de vreo 20 de ani, am făcut cunoştinţă în uzină. Ea ne-a invitat să vizităm căminul uzinei pentru a vedea cum trăiesc fetele.

E sîmbătă seară. Intrăm într-un vestibul larg, viu luminat, urcăm cîteva trepte şi ajungem într-o cameră confortabilă, cu oglinzi mari pînă în tavan, în rame frumoase, cu covoare pufoase pe jos. In jurul unor mese rotunde şed mai multe fete şi tineri muncitori veniţi la ele în vizită. Ei joacă domino, discută. E vesel şi plăcut...

— Ne-au mai venit oaspeţi, le spune Tania Makeeva prietenelor sale, arătînd spre noi.

Am făcut cunoştinţă cu fetele, cu pedagogul Antonina Dementieva. Apoi am plecat împreună să vizităm clădirea căminului. Ne însoţesc Tania Makeeva şi prietena ei, strungarul Zoia Şorohova. Ele ţin foarte mult să trecem şi prin camera lor.

In timpul vizitei, Antonina Dementieva ne-a povestit amănunte din viaţa ei. A terminat Institutul pedagogic şi a lucrat un timp ca profesoară, dar din cauză că s-a îmbolnăvit a trebuit să renunţe la activitatea pedagogică. Cînd i s-a propus să lucreze într-un cămin al tinerelor muncitoare, ea a primit cu plăcere.

— Aici muncesc tot cu tineretul, cu eleve. Mai mult de jumătate din fetele care locuiesc în cămin învaţă în şcoli serale ale tineretului muncitoresc, la secţia serală a şcolilor tehnice, ne spune ea. Peste 500 fete locuiesc în această clădire.

Trecem pe un coridor larg, pe lîngă uşile numeroaselor camere. Unele sînt încuiate — o parte din fete lucrează în schimbul de noapte, altele se află acum la colţul roşu, în bibliotecă, sau gătesc mîncarea la bucătărie.

Ne apropiem, în sfîrşit, de camera unde locuieşte Tania cu prietenele ei. Uşa este întredeschisă; din cameră se aud glasuri vesele, rîsete.

— Fetelor, ne-au sosit oaspeţi, anunţă bucuroasă Tania, intrînd în cameră.

De sub abajurul auriu, lumina se revarsă asupra chipurilor pline de însufleţire ale fetelor. In cameră e cald, plăcut. In afară de Tania Makeeva şi Zoia Şorohova, în cameră mai locuiesc controlorul Raia Kutepova şi strungarul Tamara Sîceva, cea mai tînără. Ea are doar 16 ani. A crescut într-o Casă a copilului din Harkov. A venit în uzină cu un an în urmă, după terminarea şcolii de şapte ani la Casa copilului.

In primele zile de muncă ale Tamarei Sîceva, Zoia Şorohova venea mereu lîngă maşina Tamarei, îi arăta metodele sale de prelucrare a pieselor, o ajuta să înveţe mai repede meseria. Cînd Tamara a început să-şi îndeplinească cu succes sarcinile şi a primit categoria a V-a, toate prietenele ei au sărbătorit acest eveniment.

Fetele formează un colectiv unit, lucrează împreună, învaţă la şcoala serală, iar în timpul liber merg împreună la club, la concerte, la conferinţe, participă la activitatea cercurilor artistice de amatori.

Clubul uzinei se află aproape de cămin, dar nu întotdeauna le găseşti pe fete acolo. Ele preferă uneori să-şi petreacă timpul liber la colţul roşu — o încăpere mare, cu scenă, cu aparat de televiziune, cu instrumente muzicale. Ele vizionează aci filme şi piese de teatru, cîntă, dansează, ascultă conferinţe interesante. Cînd am mers noi la club, acolo se ţinea o conferinţă despre prelungirea vieţii omului. Şi cu toate că majoritatea participanţilor, ca vîrstă, nu depăşesc încă un sfert de veac, lectorul era ascultat cu mare interes.

Pedagogul Antonina Dementieva ne-a arătat planul acţiunilor culturale. Am aflat că fetele care locuiesc în cămin se pregătesc ca luna aceasta să vizioneze în colectiv cîteva filme, piese, să asculte conferinţe pe diferite teme — despre opera lui Fucik, despre situaţia internaţională, despre prelucrarea la rece a metalelor.

De la colţul roşu ne-am îndreptat spre bibliotecă. Peste 2000 de cărţi de literatură beletristică, tehnică, reviste străine, broşuri umplu rafturile dulapurilor. Printre fete sînt multe studente, care, urmînd cursurile diferitelor institute, cunosc şi limbi străine. Intr-o altă sală am văzut şezînd la mese mai multe tinere. Unele citeau cărţi, reviste, ziare, altele, răsfoind manualele, îşi pregăteau lecţiile — sîmbătă la şcoala serală nu se ţin cursuri. Ca să nu le stingherim, am ieşit încet din sală.

— Aceasta e camera noastră de lucru — ne spune pedagogul, deschizînd o uşă. Am văzut aci cîteva fete care îşi călcau rochiile cu fierul electric şi altele care se sfătuiau cum să scoată o pată de pe o bluză albă de mătasă. Maşina de cusut lucra de zor, una din fete fredona o melodie. Pe coridor ne-a întîmpinat o adevărată procesiune. Cîteva fete duceau la colţul roşu un număr proaspăt al gazetei de perete.

— Indată ce se termină conferinţa, schimbăm gazeta de la colţul roşu, ne explică Nina Voloşina, redactorul gazetei de perete. La etajul întîi ne-am ciocnit cu un grup de fete care se grăbeau la club, la repetiţia cercului dramatic.

...Am părăsit acest cămin seara tîrziu. Insoţitoarele noastre ne-au condus pînă în staţia de autobus.

La inaugurarea Filarmonicii de stat din Cluj

Silvia Şerbescu
Artistă emerită a R.P.R.

Duminica trecută a avut loc la Cluj concertul de deschidere a celei mai tinere formaţii muzicale din ţara noastră — cea de a 18-a filarmonică de stat.

Programul a cuprins Uvertura la opera „Meşterii cîntăreţi din Nürenberg" de Wagner, una dintre cele mai valoroase opere ale marelui compozitor german, Concertul pentru orchestră de coarde de compozitorul clujan Sigismund Toduţă, lucrare distinsă cu Premiul de Stat pe anul 1953, Concertul pentru pian şi orchestră în do minor de Serghei Rachmaninov şi renumita Simfonie a III-a — „Eroica" de Beethoven.

Concertul a fost dirijat de Antonin Ciolan, maestru emerit al artei din R.P.R.

Crearea Filarmonicii de stat din Cluj este un eveniment important în viaţa muzicală a ţării noastre.

De la bun început, conducerea filarmonicii clujene şi-a asumat sarcina de a merge cu hotărîre pe calea popularizării pe scară cît mai largă a muzicii simfonice, a creaţiilor reprezentative ale compozitorilor clasici şi contemporani, romîni şi străini.

Colectivul filarmonicii din Cluj va constitui de asemenea un sprijin preţios pentru formaţiile simfonice existente în regiune.

Pentru ridicarea nivelului artistic al concertelor, conducerea filarmonicii şi-a propus să invite să-şi dea concursul şi alţi artişti, dirijori sau solişti din ţara noastră.

Eu simt o mare bucurie că mi-am dat concursul ca solistă la primul concert al acestei tinere filarmonici. Ca artistă şi ca cetăţeană nu pot decît să urez din toată inima colectivului Filarmonicii de stat din Cluj, succese depline în munca lui nobilă şi plină de răspundere.

PE URMELE MATERIALELOR NEPUBLICATE

Au fost treziţi din amorţeală

Un corespondent voluntar ne-a semnalat următorul fapt: „despre organizaţia de bază U.T.M. din comuna Mihai Bravu, raionul Vidra, se pot spune multe lucruri, dar nimic de laudă. Această organizaţie lîncezeşte. Utemiştii nu-l cunosc pe secretar, iar secretarul pe utemişti. Ba unii utemişti nici măcar nu ştiu ce cuprinde statutul organizaţiei. Activiştii Comitetului raional U.T.M. Vidra nu dau cu lunile prin comună".

Ziarul nostru a adus la cunoştinţă Comitetului regional U.T.M. Bucureşti cele ce se întîmplă în comuna Mihai Bravu. Acesta, verificînd cele semnalate a constatat că ele corespund cu realitatea şi a luat unele măsuri.

Biroul Comitetului raional U.T.M. Vidra a repartizat un instructor pentru îndrumarea acestei organizaţii. De asemenea s-a ţinut o şedinţă a comitetului organizaţiei de bază U.T.M. din comuna Mihai Bravu, stabilindu-se sarcini pentru fiecare membru al comitetului.

S-a mai luat hotărîrea ca în prima adunare generală să se organizeze discuţii despre statutul U.T.M.

Aşteptăm ca măsurile luate să-şi arate eficacitatea.

Nunta colectivistei

...S-a ridicat de pe scaun bătrînul Florea Barbu Anuţa şi a cuvîntat:

— Nuntiţi, fraţilor! Şi, aşa cum îi spuneam cumnatului Ilie, bucuraţi-vă de aceste vremi care-s ale noastre. Să trăiască mirii şi socrii cît drumul de fier!

Nuntaşii au ridicat paharele, lăutarii au prins să cînte a veselie şi însufleţirea a crescut şi mai mult...

...In stînga-l aveam pe tractoristul Constantin Gongu, utemistul acela de 19 ani care în toamna aceasta, împreună cu cei din brigada a IX-a de tractoare de la S.M.T.-Segarcea, a lucrat pe pămînturile colective. In dreapta — o colectivistă înaltă, cu faţa prelungă, cu coadele de culoarea spicului dat în pîrgă. Şi, aşa cum se întîmplă la nuntă, în vremea cînd se strîng farfuriile în care au fost sarmale şi se aduc tăvile cu fripturi — ca la o nuntă îmbelşugată — mesenii s-au dat la vorbă. Au început voroava şi vecinii mei. Şi de la ei — de la tractorist şi de la codana de lîngă mine — am aflat o seamă de lucruri. Dar, mai ales, am desluşit povestea nunţii de azi...

★

...Andrei Pupăză — sau Andrică, cum îl numesc cei din Segarcea pe ginere — nu cred să aibă mai mult de 23 de ani. Din 1950, de cînd a intrat în colectivă, a fost tot fruntaş. Lucrul acesta îl aflasem de mai multă vreme, iar codana mi-a mai spus:

— Mulţi oameni care aveau fete de măritat puseseră ochii pe Andrică. Băiat harnic — îşi spuneau ei — poate să fericească o fată.

Avea dreptate codana. Cum să nu fie mulţumire în noul cămin al lui Andrică dacă, în scurtă vreme, va primi de la colectivă bucatele pentru cele 850 de zile-muncă pe care le-a făcut pînă acum cîtva timp? Bucatele îi vor prisosi fiindcă pămîntul colectivei, muncit cu pricepere, cu ajutorul tractoriştilor de la S.M.T.-Segarcea, vecinii mei de masă, a dat rod bogat: 3.200 kg. grîu şi mai bine de 4.000 kg. porumb la hectar. Din pătulul cel mare al colectivei, tinerii căsătoriţi vor primi aproape un vagon de cereale — fiindcă şi mireasa are zile-muncă tot cam cîte are şi ginerele.

...Lăutarii cîntau o „Jienească". Socrul mic alerga vesel printre nuntaşi, arunca glume în dreapta şi-n stînga şi veghea să nu lipsească bucatele de pe mese. Pe ginere şi pe mireasă îi luaseră tinerii la joc. Şi-n vremea aceasta, tractoristul şi codana de lîngă mine mi-au povestit cum şi-a ales Andrică mireasa.

Aşa cum ştiţi mai dinainte, pe Andrică îl doreau de ginere mulţi din Segarcea. El însă pusese ochii pe Gheorghiţa lui Bozgan, care lucra împreună cu el în brigada a II-a de cîmp. I-a căutat pricină de vorbă şi nici ea n-a zis ba. Il plăcea şi ea, în ascuns însă, de multă vreme, dar n-a spus nimănui nimic. E fată frumoasă Gheorghiţa! O plăceau şi pe ea mulţi flăcăi din sat, dar spre Andrică, în afară de înfăţişarea lui chipeşă, o atrăgea şi hărnicia. Şi dacă el se dovedea harnic, înseamnă că iubeşte colectiva, gîndea ea. Şi-a dat seama că se potrivesc, fiindcă simţea că şi pe ea o cheamă aceeaşi dragoste către muncă şi colectivă. Şi, mai ales simţea Gheorghiţa că tot mai des vroia să-l vadă pe Andrică, să fie în preajmă-i. Şi, de la o vreme, au început colectiviştii să-i vadă mai des împreună. Ce au discutat, treaba lor! Principalul e că s-au plăcut, că s-au înţeles...

Pe Andrică nu l-au peţit babele, aşa cum se mai obişnuieşte prin Segarcea. După ce s-a înţeles cu fata s-a dus el într-o seară la Ion Bozgan, tatăl Gheorghiţei, şi din una în alta i-a spus:

— Nea Ioane, ai vrea ca Gheorghiţa să-mi fie nevastă?

Ion Bozgan nu i-a răspuns pe dată. Nu că ar fi avut ceva împotriva flăcăului, sau că nu s-ar fi aşteptat la asta... Andrică îi plăcea şi lui, că este un băiat harnic şi de nădejde. Iar la asta — se aştepta el din zi în zi, că îi văzuse doar deseori împreună... Dar cînd îţi măriţi fata, trebuie să deschizi bine ochii. Aşa că acum, fata lui trebuie să-şi găsească un bărbat bun şi vrednic. Şi a căzut nea Ion Bozgan pe gînduri. A tot socotit, a tot chibzuit... Şi pînă la urmă a gîndit că nu poate fi ginere pentru el şi soţ pentru Gheorghiţa mai bun decît Andrică. Şi-a împins deci căciula pe ceafă şi a strigat nevestei-si să aducă o oală cu vin.

— De, măi Andrică — a început el — fata nu are altă zestre decît vrednicia şi zilele-muncă trecute în carnetul său de către brigadier... Incolo — frumuseţea şi ceea ce trebuie unei fete să îmbrace o casă.

— Zestrea asta am căutat-o şi eu, nea Ioane...

Apoi, amintindu-şi parcă de ceva, Andrică adăugă:

— Colectiva noastră are destulă avere pentru noi toţi.

A clipit Bozgan, uimit şi bucuros de iscusinţa răspunsului... Cum să nu-i dea fata?

— Păi, taică, eu zic să trăiţi şi să fiţi fericiţi!

S-a deschis uşa casei... A intrat nevasta lui Bozgan cu oala cu vin şi cu plăcinte calde. Pasă-mi-te, aflase ea mai dinainte despre ce avea să fie vorba. Cum să nu afle?...

★

...Mirele şi mireasa, cu alaiul nuntaşilor după ei, veniră printre meseni. Hora din curte nu contenise însă...

Codana mă întrebă:

— Nu-i aşa că le stă bine?

Şi, înainte ca eu să-i pot răspunde, bătrînul Florea Barbu Anuţa, vecinul casei, se ridică de pe scaun şi cuvîntă:

— Bucuraţi-vă fraţilor de aceste vremi care-s ale noastre. Să trăiască mirii şi socrii cît drumul de fier... Să trăiască aceste vremi cît lumea!

Corespondent
LUCIAN ZATTI

Inaugurarea liniei ferate Tg. Jiu-Tismana

Cuvîntarea tovarăşului Gheorghe Apostol

Dragi tovarăşi,
Brigadieri, muncitori, tehnicieni şi ingineri!

In numele şi din însărcinarea C.C. al P.M.R. şi a guvernului, vă transmit un fierbinte salut tovărăşesc şi vă felicit cu prilejul predării în folosinţă, înainte de termen, a liniei ferate Tg. Jiu-Tismana.

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn şi guvernul Republicii Populare Romîne apreciază munca voastră rodnică, entuziasmul şi eroismul vostru ca pe o manifestare a calităţilor minunatului nostru tineret. Partidul nostru, oamenii muncii de la oraşe şi sate văd în străduinţa voastră de a termina înainte de termen, în cinstea celui de al II-lea Congres al partidului, construirea acestei linii ferate, o dovadă vie a dragostei profunde a tineretului ţării noastre faţă de conducătorul iubit şi îndrumătorul înţelept al tineretului — Partidul Muncitoresc Romîn.

In continuare, vorbitorul, subliniind că răspunsul tineretului la chemarea C.C. al U.T.M. şi venirea tinerilor pe acest şantier sînt o expresie a dragostei fierbinţi pe care tineretul muncitor o poartă patriei, a arătat că aceştia continuă tradiţiile muncii voluntare de la Agnita-Botorca, căreia C.C. al P.M.R. i-a dat o înaltă apreciere. Tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej, primul secretar al Comitetului Central al partidului nostru, vorbind în faţa brigadierilor de la Agnita-Botorca, a spus că ei au fost scînteia care a aprins flacăra muncii voluntare ce a cuprins apoi zeci de mii de tineri în vederea reconstrucţiei ţării. Aceasta şi-a găsit expresia în munca plină de vitejie şi eroism a tineretului pe numeroase şantiere. Ceanu Mare-Cluj, Bumbeşti-Livezeni, Lunca Prutului, Salva-Vişeu, fabrica de confecţii „Gh. Gheorghiu-Dej", Depoul C.F.R. „Chivu Stoica" din Craiova, Sanatoriul Marila, linia ferată Bucureşti-Snagov, termocentrala „Ovidiu II", Stadionul „23 August" din Bucureşti, liniile ferate Tg. Jiu-Tismana, Ozana-Cracău, construite de voi, fac parte din marile înfăptuiri ale tineretului pe şantierele patriei noastre.

In continuare, tovarăşul Gh. Apostol a subliniat eroismul, abnegaţia şi vitejia cu care tinerii constructori ai căii ferate forestiere Tg. Jiu-Tismana şi Ozana-Cracău, au înfruntat şi au învins mari greutăţi, realizînd într-un timp scurt o lucrare de asemenea proporţii, care cuprinde construcţii de cale ferată în lungime de 56 km., peste 100 poduri cu deschidere de la 10—130 m.

Realizarea acestei căi ferate forestiere are o mare importanţă pentru economia noastră naţională. Cu ajutorul ei va putea fi mai bine exploatat un însemnat masiv păduros. Prin darea în exploatare a căii ferate de la Ozana-Cracău şi a aceleia de la Tg. Jiu-Tismana se creează posibilitatea de a mări volumul zilnic de transport al materialului lemnos spre fabricile de cherestea, realizîndu-se prin reducerea cheltuielilor de transport, economii de peste 7,5 milioane lei anual.

Şantierul a constituit o adevărată şcoală de educare şi de creştere a unor oameni noi. Arătînd că pe şantier sute şi sute de tineri, care şi-au ridicat nivelul cunoştinţelor profesionale şi politice, au devenit însufleţitorii tuturor brigadierilor pentru a se da cît mai repede în folosinţă această importantă lucrare, vorbitorul a spus: Aţi putut obţine succese minunate pentru că în activitatea de zi cu zi aţi fost conduşi şi îndrumaţi de organizaţia de partid, pentru că aţi ascultat sfaturile maiştrilor, inginerilor şi tehnicienilor. Intrecerea socialistă pe care aţi organizat-o a dat roade minunate. Lupta pentru a obţine steagul fruntaş al brigăzii a fost aprigă, plină de îndrăzneală şi entuziasm.

Calea ferată construită de voi are o mare importanţă şi pentru ridicarea nivelului economic şi cultural al satelor şi comunelor din apropierea acestei linii. Calea ferată va permite punerea în circulaţie a unor trenuri de călători, de mult aşteptate de populaţia de aci şi va contribui la o mai bună şi mai ieftină aprovizionare a comunelor şi a satelor, legate mai direct cu oraşul Tg. Jiu. In legătură cu aceasta vorbitorul a amintit că în 1925, partidele aşa-zise „liberal" şi „ţărănist" au constituit un comitet pentru construirea acestei linii ferate; comitetul a strîns importante sume de bani de la ţăranii muncitori, dar linia ferată n-a fost construită. Abia acum, după 30 de ani, în anii regimului democrat-popular, dorinţa populaţiei locale a fost îndeplinită. Ţăranii muncitori s-au alăturat tinerilor şi au contribuit prin munca lor voluntară la realizarea acestei importante lucrări. Felicităm pe ţăranii muncitori din comunele Corneşti, Pestişani şi Dobriţa care au luat parte la construirea acestei căi ferate.

In continuare, vorbitorul a spus:

Ştiţi voi, dragi constructori brigadieri, că eroismul este cea mai înaltă formă de manifestare a conştiinţei socialiste, a calităţilor morale şi politice ale omului societăţii fără exploatare şi asuprire? Acest eroism izvorăşte din conştiinţa răspunderii, din sentimentul datoriei faţă de societate, faţă de popor, faţă de patrie. El se manifestă cu deosebită putere în muncă, deoarece la noi munca este o chestiune de onoare, de vitejie şi de eroism. Viaţa fără muncă nu este viaţă. Munca are un rol imens în creşterea unui om nou, cu cele mai frumoase calităţi morale. Dar nu orice fel de muncă, ci munca creatoare, conştientă, munca disciplinată. Această muncă este prima condiţie a eroismului socialist. Iar şcoala eroismului este viaţa însăşi, este lupta cu greutăţile care se ivesc în opera de construcţie socialistă a ţării. Partidul nostru creşte tineretul tocmai în acest fel.

Şantierele naţionale ale tineretului sînt un bun mijloc de mobilizare a forţelor creatoare ale tineretului, de educare şi formare a unui tineret nou, a unui cetăţean nou al patriei noastre. De aceea partidul şi guvernul consideră că trebuie dat o amploare mai mare muncii voluntare, în care să fie angajate sute şi mii de brigăzi voluntare în toate colţurile patriei noastre. In munca pentru realizarea celui de-al II-lea plan cincinal fiecare tînăr va găsi prilejul de a-şi manifesta cît mai larg capacitatea şi aptitudinile sale creatoare. Partidul şi guvernul, la cererea C.C. U.T.M., au declarat „Şantier Naţional al Tineretului" cea mai mare construcţie din planul de electrificare a ţării noastre, hidrocentrala „V. I. Lenin" de la Bicaz.

Felicitîndu-vă încă odată din toată inima, în numele C.C. al P.M.R. şi al guvernului, pentru victoria obţinută, pentru acest minunat dar pe care-l oferiţi Congresului partidului, vă doresc succese şi mai mari pe „Şantierul Naţional al Tineretului" de la Bicaz, unde majoritatea dintre voi aţi şi cerut să mergeţi.

Tov. Gh. Apostol şi-a încheiat cuvîntarea cu urări în cinstea constructorilor, brigadierilor şi inginerilor căii ferate Tîrgu Jiu—Tismana, a Uniunii Tineretului Muncitor, a Partidului Muncitoresc Romîn, conducătorul şi educatorul tineretului, în cinstea scumpei noastre patrii, Republica Populară Romînă.

Cuvîntarea tovarăşului Cornel Fulger

In numele şi din însărcinarea Comitetului Central al Uniunii Tineretului Muncitor, tov. Cornel Fulger, prim secretar al C.C. al U.T.M. a transmis un călduros salut şi a felicitat pe brigadierii şi pe toţi constructorii şantierului cu prilejul îndeplinirii cu succes a angajamentului luat în cinstea celui de al 2-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn, de a da în folosinţă patriei, înainte de termenul fixat, linia ferată Tg. Jiu-Tismana.

Oamenii muncii — a spus vorbitorul — întîmpină cel de al 2-lea Congres al P.M.R. cu noi şi însemnate succese pe drumul construirii socialismului şi apărării păcii. Alături de întregul popor, tineretul patriei noastre, vlăstarul său iubit, crescut şi educat de partid, luptă cu înflăcărare pentru îndeplinirea sarcinilor pe care partidul şi guvernul le pun în faţa oamenilor muncii din scumpa noastră patrie.

Indrumat părinteşte de Partidul Muncitoresc Romîn, învăţînd din experienţa gloriosului Comsomol leninist şi dornic de a-şi dovedi patriotismul prin fapte, tineretul muncitor din ţara noastră a dat dovadă de vitejie şi eroism în muncă pe şantierele unor mari construcţii înălţate în anii puterii populare.

Darea în folosinţă înainte de termen a liniei ferate forestiere Tg. Jiu-Tismana este încă o dovadă a capacităţii de muncă creatoare, a dragostei tineretului faţă de iubitul nostru partid, faţă de scumpa noastră patrie.

După ce a arătat greutăţile pe care tinerii au trebuit să le înfrîngă pentru construirea liniei şi a citat pe cei mai destoinici brigadieri vorbitorul a spus:

Pentru tinerii brigadieri şantierul a constituit o adevărată şcoală, un adevărat examen pe care l-au trecut cu succes. Odată cu construcţia căii ferate au crescut pe şantier tineri plini de entuziasm, îndrăzneţi şi înflăcăraţi patrioţi. Un sprijin preţios în munca lor l-au primit brigadierii din partea maiştrilor, inginerilor şi tehnicienilor acestui şantier.

Insufleţiţi de dragostea fierbinte faţă de scumpa noastră patrie, faţă de conducătorul şi îndrumătorul iubit, Partidul Muncitoresc Romîn, mulţi dintre tinerii brigadieri au răspuns chemării Uniunii Tineretului Muncitor cerînd să participe la terminarea construcţiei pe şantierul naţional al tineretului, Hidrocentrala „V. I. Lenin"-Bicaz.

Cinste brigadierilor fruntaşi şi tuturor constructorilor care au muncit pe şantierul naţional al tineretului Cerna-Jiu.

„LUNA CĂRŢII"

La 5 decembrie a început să se desfăşoare în întreaga ţară, primită cu un mare entuziasm, „Luna cărţii".

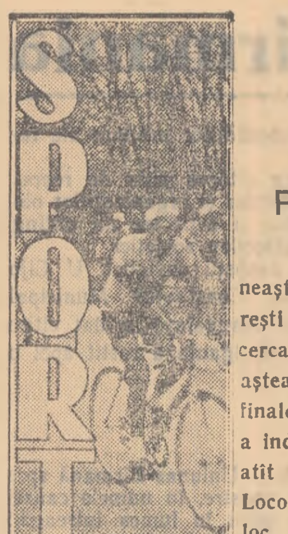
Deschiderea „Lunii cărţii", organizată de Ministerul Culturii, a coincis anul acesta cu un eveniment important: Hotărîrea Consiliului de Miniştri al Republicii Populare Romîne cu privire la reducerea preţurilor cu amănuntul ale unor mărfuri de larg consum. Un articol special al Hotărîrii prevede efectuarea în cadrul „Lunii cărţii" a unei reduceri medii de 15 la sută la toate cărţile. In vitrinele librăriilor au şi apărut afişe mari care anunţă noile reduceri de preţuri la diferitele categorii de cărţi.

Prima săptămînă din cadrul „Lunii cărţii" este dedicată cărţii tehnice şi ştiinţifice. In ultimii cinci ani au apărut în limba romînă 3751 titluri de cărţi de literatură tehnico-ştiinţifică, într-un tiraj total de 14.489.000 de exemplare. La acestea se adaugă numărul mare de manuale tehnice şi ştiinţifice apărute în răstimp.

In ultimii ani s-a dezvoltat larg literatura originală de specialitate: mai mult de jumătate din totalul lucrărilor tehnico-ştiinţifice apărute, adică peste 2000 de titluri, sînt lucrări ale oamenilor de ştiinţă din ţara noastră. Printre acestea în domeniul ştiinţelor naturii la loc de frunte se găsesc „Monografia uredinalelor" de acad Traian Săvulescu, „Albumul de anatomie comparată" de V. Gheţie, E. Pastia şi I. Riga, „Pedologia generală" de C. Chiriţă şi altele.

In sectorul medical au apărut cărţi ale unor savanţi de seamă ca academicienii C. I. Parhon, D. Danielopolu, N. Hortolomei, M. Nasta, Gr. Benetato. Cu „Opere alese" de V. Babeş a început publicarea operelor savanţilor din trecutul medicinii noastre. In domeniul istoriei s-au publicat peste 30 de volume cu documente privind istoria Romîniei, s-au tipărit volume de un deosebit interes şi în domeniul lingvisticii.

Cu prilejul „Lunii cărţii", literatura ştiinţifică şi tehnică se va îmbogăţi cu noi studii valoroase. „Luna cărţii" constituie un bilanţ şi o trecere în revistă a realizărilor primilor zece ani de luptă pentru cucerirea culmilor ştiinţei şi culturii în folosul celor ce muncesc.

AZI VĂ PREZENTĂM!

Cine va cîştiga...

Progresul-Oradea

Surpriza produsă duminică la Oradea — Progresul a învins neaşteptat pe campioana ţării Dinamo Bucureşti cu scorul de 2—1 — pune la grea încercare curiozitatea amatorilor de fotbal care aşteaptă cu mai mult interes desfăşurarea finalei Cupei R.P.R. dată fiind greutatea de a indica un favorit. Curiozitatea lor este cu atît mai mare cu cît cealaltă semifinală Locomotiva Bucureşti—C.C.A., n-a avut încă loc. După cum ne informează comisia de fotbal — această întîlnire va avea loc duminică 11 decembrie în jurul orei 14 pe stadionul Republicii din Capitală, iar finala se va disputa duminică 18 decembrie.

C. C. A.

Echipa C.C.A. a făcut ieri dimineaţă unul din ultimele sale antrenamente. După acest antrenament tovarăşul Savu, unul din antrenorii echipei a declarat unui corespondent al ziarului nostru: „Intîlnirea va fi deosebit de dîrz disputată. Ca la orice joc de „cupă" jucătorii vor fi puternic stăpîniţi de emoţia eliminării echipei. De aceea socot că cele mai mari şanse le va avea desigur echipa care va reuşi să-şi stăpînească mai bine emoţiile. Oricum, echipa noastră va lupta hotărîtă să învingă".

— Ce formaţie veţi întrebuinţa?

— Formaţia va fi cea obişnuită. La acest meci însă va reintra şi Apolzan care şi-a reînceput încă de astăzi antrenamentele.

Locomotiva Bucureşti

Cu aceeaşi seriozitate privesc această întîlnire şi jucătorii de la Locomotiva Bucureşti.

Intorşi azi din R. P. Albania cu un avion special ei se resimt de pe urma eforturilor depuse în acest turneu unde au realizat două meciuri egale cu echipe fruntaşe ale fotbalului albanez. Timpul rămas pînă duminică va fi folosit şi pentru odihnă, dar şi pentru unele antrenamente în care se va pune accentul pe remedierea lipsurilor observate în cursul turneului din R. P. Albania.

...Cupa R. P. R.?

O convorbire cu un preşedinte al C. F. S.

Zilele trecute un redactor al ziarului nostru a avut o convorbire cu tovarăşul Grigore Dudulescu, preşedintele comitetului regional de cultură fizică şi sport Piteşti, în legătură cu activitatea sportivă din această regiune, acum în pragul sezonului de iarnă.

Ce ne-aţi putea spune în legătură cu activitatea sportivă ce se desfăşoară în ultimul timp?

— Deşi sezonul sportiv de vară a luat de mult sfîrşit, activitatea sportivă în regiunea noastră este încă destul de bogată, mai ales dacă facem o comparaţie cu perioada anilor trecuţi.

Intrecerile sportive în majoritate au un pronunţat caracter de masă.

Astfel colectivul sportiv „Flamura Roşie" din oraşul Piteşti organizează o competiţie la următoarele discipline: şah, popice şi tenis de masă. Competiţii asemănătoare mai organizează colectivele asociaţiilor sportive „Avîntul", „Voinţa", „Recolta" etc.

Despre activitatea sportivă de iarnă în regiunea Piteşti

Deosebit de intensă este activitatea competiţională şi în celelalte raioane ale regiunii noastre.

In raionul Loviştea se desfăşoară un concurs de gimnastică rezervat gimnaştilor necalificaţi. Pînă acum s-au înscris la această competiţie peste 100 participanţi. Turiştii din oraşul şi raionul Rîmnicu Vîlcea vor lua parte la un atractiv concurs de orientare turistică pe echipe.

Deosebit de interesantă este competiţia de triatlon (gimnastică, o probă atletică şi tir) rezervată fetelor din acest raion. La această întrecere care va începe curînd şi-au anunţat deja participarea un număr mare de sportive.

Nici pe scară regională sau chiar interregională activitatea sportivă nu-i mai puţin intensă. Dîrz disputate se anunţă a fi întrecerile de trîntă, competiţie rezervată îndeosebi tinerilor de la sate.

Sportivii din regiunea noastră au susţinut cîteva întîlniri cu reprezentanţii altor regiuni. Boxerii au ieşit învingători în întîlnirea cu echipa regiunii Bîrlad. Voleibaliştii vor întîlni în curînd echipa regiunii Ploeşti.

Cum se desfăşoară activitatea pentru trecerea normelor G.M.A.?

Antrenarea tinerilor la cucerirea insignei G.M.A. constituie preocuparea noastră principală. Anul acesta au fost trecute multe probe G.M.A. Acum colectivul sportiv „Progresul" din oraşul Piteşti, cercurile sportive de la Şcolile medii nr. 1 şi nr. 2 organizează concursuri pentru trecerea normelor G.M.A.

In raionul Loviştea, cum spuneam mai înainte, se desfăşoară un concurs de gimnastică cuprinzînd exerciţii G.M.A. Toţi participanţii la concurs pot să-şi treacă această normă principală. Trebuie să vă mai spunem că în regiunea noastră sînt organizate cîteva centre pentru trecerea probelor G.M.A. Asemenea centre avem în localităţile Clineni, Titeşti, Brezoi, Călimăneşti şi altele. Aspiranţii G.M.A. au la dispoziţie aci terenuri, echipament şi instructori. Sîntem hotărîţi ca în cinstea Congresului partidului tot mai mulţi tineri să-şi treacă probele devenind astfel purtători ai insignei G.M.A.

Pe scurt

● Finala campionatului de şah al R.P.R. a continuat la 4 decembrie cu desfăşurarea rundei a 16-a. In majoritatea lor partidele din această rundă s-au caracterizat printr-o luptă fără multe complicaţii, înregistrîndu-se nu mai puţin de 6 remize în întîlnirile: Samarian—Günsberger, Szabo—Rădulescu, Voiculescu—Rusenescu, Seimeanu—Drimer, Halic—G. Alexandrescu şi Creţulescu—R Alexandrescu. Bălănel cu albele a reuşit să-l întreacă pe Reicher, iar Urseanu, jucînd din nou la atac l-a învins pe Breazu. Ciocîltea a întrerupt cu avantaj la Costea, în timp ce Ghiţescu şi Troianescu au şanse egale. După 16 runde, în clasament conduce Ciocîltea cu $9^{1}/_{2}$ puncte şi o partidă întreruptă, urmat de Troianescu cu 9 puncte şi două partide întrerupte. Luni a fost zi de repaus, iar astăzi se joacă partidele întrerupte.

● Pe velodromul de iarnă din Paris s-a desfăşurat sîmbătă seara întîlnirea internaţională de hochei pe gheaţă dintre echipa selecţionată a Uniunii Sovietice şi o echipă profesionistă engleză alcătuită din jucători canadieni. Echipa sovietică a cîştigat cu scorul de 2—1.

● Din faţa combinatului Casa Scînteii „I. V. Stalin" au pornit duminică participanţii la ciclocrosul organizat de colectivul sportiv Progresul-Casa Scînteii, în cinstea celui de-al II-lea Congres al partidului.

După parcurgerea traseului victoria a revenit următorilor: Mircea Dumitrescu, (Voinţa), juniori; Maria Bisak (Progresul Casa Scînteii), fete; Şt. Constantinescu (Ştiinţa), semicurse; Ferdinand Wittmann (C.C.A.), curse.

Concurs de tir la Cluj organizat de A. V. S. A. P.

CLUJ (de la corespondentul nostru). Comitetul orăşenesc A.V.S.A.P. Cluj a organizat zilele trecute un concurs de tir între organizaţiile A.V.S.A.P. din instituţiile de învăţămînt superior din oraş.

Pe institute, concursul a fost cîştigat de studenţii Universităţii „I. Bolyai". Locurile II şi III au fost ocupate de Institutul politehnic şi Institutul agronomic.

La probele individuale, pe primul loc la băieţi s-a clasat Osvath Ioan de la Universitatea „I. Bolyai", iar de la fete Iulia Vezei de la aceeaşi universitate.

Ştiinţa I. C. F. şi Dinamo Bucureşti campioane republicane de baschet

De multă vreme n-a mai fost sala Floreasca din Capitală gazda unei asistenţe atît de numeroase la o reuniune de baschet ca acum două zile, cu prilejul etapei finale a campionatelor republicane. Şi desfăşurarea întrecerilor a dovedit din plin că evenimentul a meritat cadrul sărbătoresc de care s-a bucurat, deoarece rareori s-au putut întîlni în acelaşi program de baschet meciuri mai interesante şi mai pasionante — în special prin modul cum a evoluat scorul — decît cele de duminică. Iar cît priveşte rezultatele tehnice, se poate spune că ele au constituit o perfectă ilustrare a binecunoscutei zicale: „cel mai bun învinge". motiv în plus pentru a creşte satisfacţia publicului, a acelui public entuziast şi obiectiv, de a cărui contribuţie la succesul actului final al campionatelor se cuvine să amintim.

Intr-adevăr, echipa masculină Dinamo Bucureşti — învingătoare cu 63-61 (43-39) a echipei C.C.A. — şi cea feminină Ştiinţa I.C.F. — care a dispus cu 56-40 (24-18) de Ştiinţa Cluj — au fost superioare, meritînd deplin şi victoria şi titlul de campioană a ţării pe care-l cucereau prin această victorie.

Dinamoviştii bucureşteni cîştigă pentru a treia oară consecutiv titlul, în vreme ce studentele de la I.C.F. îl cuceresc pentru întîia oară. Dar şi o echipă şi alta merită cu atît mai mult această mult rîvnită distincţie sportivă, cu cît au arătat în tot cursul întrecerii republicane că s-au preocupat cu seriozitate de lichidarea lipsurilor observate în jocul lor.

După constatările făcute la sfîrşitul campionatului trecut (în aceasta chiar stă explicaţia victoriei de acum) atît dinamoviştii cît şi icefistele şi-au pus la punct pregătirea trasului la coş — în care realizează astăzi procentaje mai mult decît mulţumitoare. Ambele echipe şi-au îmbunătăţit mult contra-atacul şi în general jocul în ofensivă. Edificator în privinţa randamentului crescut al tentativelor la coş este eficacitatea remarcabilă de care dau dovadă în încercările de la semi-distanţă şi distanţă pivoţii Em. Răducanu (Dinamo) şi Hilde Weissenburger (Ştiinţa I.C.F.).

Nu acelaşi lucru putem spune despre baschetbaliştii de la C.C.A.; în lupta pentru cucerirea titlului ar fi avut mai multe şanse dacă erau mai bine pregătiţi în ceea ce priveşte trasul la coş, ceea ce, desigur, subliniază meritul victoriei dinamoviste.

Iată formaţiile celor două campioane:

Dinamo Bucureşti (antrenor Alexandru Popescu).

Gh. Constantinide, Dan Niculescu, Liviu Nagy, Em. Răducanu, Carol Cojocaru, Mihai Răducanu, Ladislau Kari, Sorin Stroie, Th. Giurculescu, L. Niculescu, I. Lăzărescu.

Ştiinţa I.C.F. (antrenor prof. Leon Teodorescu).

Ştefania Tomescu, Zamfiriţa Belu, Elena Dragomirescu, Theodora Simionescu, Violeta Zăvădescu, Hilde Weissenburger, Irina Boldog, Clara Szepessy, Zoe Stan, Lucia Popescu, Cornelia Simionescu, Mariana Nenoff.

Legătura cu masele – izvor de forţă şi tărie a partidului

Intîmpinînd însemnatul eveniment care va avea loc în curînd în viaţa partidului nostru — cel de al II-lea Congres al P.M.R. — întreg poporul nostru s-a avîntat cu un elan sporit în muncă pentru a îndeplini înainte de termen sarcinile primului nostru plan cincinal. Insufleţite întreceri în fabrici şi pe ogoare s-au pornit între oamenii muncii, între colectivele întreprinderilor, pentru a închina Congresului partidului noi şi sporite realizări — dovadă a dragostei şi recunoştinţei lor faţă de partid.

Oamenii muncii întîmpină cu cinste Congresul partidului pentru că ei ştiu că viaţa liberă şi luminoasă pe care o trăiesc azi se datoreşte conducerii înţelepte şi ferme de către partid a luptei poporului nostru pentru construirea socialismului.

In cei peste 11 ani care au trecut de la eliberare, patria noastră a lăsat cu mult în urmă vechea Romînie, din timpul stăpînirii burgheziei şi moşierimii — înapoiată, aservită marilor monopoluri imperialiste, în care poporul gemea sub jugul exploatării şi împilării. Poporul ştie însă că toate acestea n-ar fi fost posibile fără eliberarea ţării de către armata sovietică şi fără ajutorul frăţesc al U.R.S.S. Poporul nostru ştie că el n-ar fi putut fi azi stăpîn al soartei sale dacă în condiţiile eliberării ţării de către armata sovietică partidul nu l-ar fi condus pe calea luptei pentru doborîrea regimului burghezo-moşieresc şi instaurarea regimului de democraţie populară.

Călăuzindu-se după atotbiruitoarea învăţătură marxist-leninistă şi aplicînd în mod creator experienţa glorioasă a P.C.U.S., partidul nostru a mobilizat, organizat şi însufleţit masele populare în lupta pentru făurirea regimului de democraţie populară şi trecerea la construirea socialismului.

Masele largi populare din ţara noastră au văzut în politica partidului politica lor proprie, singura politică justă, şi-au însuşit-o şi s-au angajat în lupta pentru traducerea ei în viaţă. Energia creatoare a poporului, descătuşată din lanţurile robiei capitaliste, a fost îndrumată de partidul nostru pe făgaşul construcţiei paşnice şi pusă în slujba unui ţel măreţ.

Sub conducerea partidului, poporul nostru muncitor a obţinut însemnate realizări în opera de industrializare socialistă a ţării şi de transformare socialistă a agriculturii. Urmînd îndemnul partidului care a arătat că numai prin construirea unei puternice industrii grele putem asigura independenţa patriei şi ridicarea continuă a nivelului de trai, oamenii muncii au ridicat în anii cincinalului mărețe uzine şi hidrocentrale care constituie o temelie pentru dezvoltarea cu succes pe mai departe a întregii noastre economii naţionale. Indrumaţi de partid, sute de mii de ţărani muncitori au păşit pe calea socialistă, formînd gospodării colective şi întovărăşiri în care obţin frumoase victorii în direcţia sporirii producţiei agricole şi ridicării nivelului lor de trai.

Sarcinile mari ale construirii vieţii noastre noi, către care ne cheamă partidul, cer dezvoltarea prin toate mijloacele a iniţiativei creatoare a maselor, un avînt nestăvilit al întrecerii socialiste, ridicarea organizării muncii pe o treaptă mai înaltă.

Sarcinile care ne stau în faţă nu pot fi însă înfăptuite decît numai dacă ele sînt înţelese şi însuşite de masele largi care trebuie să le traducă în viaţă, decît numai dacă masele consideră că politica partidului este însăşi politica lor. Iată de ce partidul veghează cu grijă la întărirea necontenită a legăturii sale cu masele, legătură care constituie unul din cele mai adînci izvoare ale forţei şi invincibilităţii sale, ale marelui său rol organizator şi transformator.

V.I. Lenin şi continuatorul operei sale, I.V. Stalin, au arătat că atît timp cît partidul îşi păstrează şi întăreşte legăturile sale cu masele largi el este de neînvins. Este însă de ajuns ca partidul să se rupă de mase, să se birocratizeze, să uite de legătura sa cu poporul pentru ca el să nu-şi mai poată îndeplini rolul de forţă conducătoare.

Subliniind importanţa hotărîtoare pe care o are legătura strînsă dintre partid şi popor, Lenin învăţa partidul că se va putea menţine la putere şi va învinge numai dacă crede în popor, dacă nu se îndepărtează de el, dacă luptă pentru fericirea poporului. „In masa poporului — scria Lenin — noi nu sîntem totuşi decît o picătură în mare, şi putem guverna numai atunci cînd exprimăm just lucrurile de care poporul este conştient".

★

Toate partidele burgheziei şi moşierimii, sau agenturile lor în sînul mişcării muncitoreşti au fost învinse în ţara noastră şi au pierit tocmai pentru că nu erau legate de interesele poporului. Aceste partide nici nu puteau să aibă legături trainice cu poporul deoarece politica lor era politica claselor exploatatoare care asupreau şi sărăceau poporul nostru, era politica exploatării şi jecmănirii maselor largi, politica urii de rasă şi a războaielor. Partidele care duceau o asemenea politică erau urîte de popor şi de aceea ele au fost zdrobite şi aruncate în muzeul de vechituri al istoriei.

Unitatea dintre popor şi partid a fost făurită de la naşterea acestuia şi cimentată de-a lungul întregii sale lupte pentru fericirea celor mulţi.

Partidul nostru s-a născut în focul luptelor revoluţionare ale clasei muncitoare împotriva regimului burghezo-moşieresc. El a luat fiinţă în atelierele fabricilor — în fiecare grevă, în stradă — în fiecare demonstraţie, în fiecare luptă a proletariatului; el s-a născut odată cu sămînţa încolţită a ideilor marxism-leninismului. Actul de constituire a partidului nostru a fost scris cu sîngele muncitorilor vărsat pentru libertate şi o viaţă mai bună şi semnat cu pumnii multimii, ridicaţi împotriva orînduirii burgheze. Partidul este trup din trupul maselor asuprite şi exploatate şi sînge din sîngele lor.

De aceea partidul comuniştilor nu cunoaşte alt ţel suprem decît lupta pentru libertatea şi fericirea poporului; de aceea partidului îi este atît de scumpă încrederea maselor, legătura cu ele şi luptă neobosit pentru a cimenta această legătură.

Partidul nostru supune cu curaj criticii maselor largi activitatea sa. El nu se teme de critica maselor pentru că nu are nimic de ascuns poporului. Nici un partid burghez nu este în stare şi nu are curajul să vină în faţa maselor şi să supună criticii acestora politica sa, deoarece ar fi demascat şi huiduit de popor, pentru că politica unor asemenea partide este o politică antipopulară.

Partidul clasei muncitoare consideră legătura cu masele ca principala condiţie a aplicării în viaţă a politicii sale, deoarece el porneşte de la teza marxistă despre rolul hotărîtor pe care-l au masele populare în dezvoltarea societăţii. Marxism-leninismul ne învaţă că istoria societăţii este istoria producătorilor bunurilor materiale, istoria oamenilor muncii, că destinele popoarelor şi statelor sînt hotărîte în primul rînd de masele de milioane de oameni ai muncii.

Rolul maselor populare în dezvoltarea societăţii din patria noastră a crescut considerabil în zilele noastre datorită organizării şi conducerii lor de către partidul clasei muncitoare. Inarmarea maselor populare cu învăţătura marxist-leninistă şi conducerea lor de către partid le-a transformat într-o forţă de neînvins. Istoria luptelor revoluţionare ale clasei muncitoare a dovedit însă că la rîndul său partidul este invincibil numai dacă ştie să păstreze şi să consolideze necontenit legătura sa cu masele.

Arătînd în ce constă izvorul tăriei revoluţiei proletare şi a conducătorului luptei proletariatului, Lenin scria în anul furtunos 1919: „Masa poporului e cu noi. Aceasta-i tăria noastră. Acesta-i izvorul invincibilităţii comunismului mondial".

Baza unităţii indestructibile a partidului şi poporului, baza întăririi continue a acestei unităţi o constituie politica justă, cu adevărat populară a partidului, slujirea neclintită de către partid a intereselor populare.

Politica justă a partidului clasei muncitoare are ca fundament de granit măreaţa învăţătură a marxism-leninismului. Forţa şi vitalitatea teoriei marxist-leniniste se datoreşte în primul rînd faptului că ea este o expresie ştiinţifică a intereselor fundamentale ale clasei muncitoare. Tocmai fiindcă exprimă necesităţile dezvoltării vieţii materiale a societăţii, marxism-leninismul este capabil să pună în mişcare masele largi ale poporului.

Exprimînd just, prin politica sa, interesele fundamentale ale oamenilor muncii, partidul nu se adaptează însă stărilor de spirit înapoiate, ci luptă neobosit pentru a ridica conştiinţa şi nivelul de organizare al maselor. Conducînd lupta poporului nostru spre socialism, partidul desfăşoară în mase o intensă muncă politică, educativă, ridică necontenit nivelul conştiinţei lor comuniste, determinînd astfel o sporire a activităţii maselor, o intensificare a eforturilor lor în îndeplinirea marilor sarcini ce ne stau în faţă. Sub conducerea partidului, poporul nostru luptă pentru construirea bazelor socialismului, pentru întărirea continuă a statului de democraţie populară, pentru înflorirea patriei. In activizarea celor mai largi pături ale poporului, în atragerea milioanelor de oameni ai muncii la rezolvarea treburilor obşteşti, în dezvoltarea pe toate căile a iniţiativei populare partidul vede o condiţie esenţială a victoriei socialismului în patria noastră.

Partidul nostru este strîns legat de cele mai largi pături ale oamenilor muncii cu ajutorul aparatului elastic şi ramificat al organizaţiilor de masă: sfaturile populare, sindicatele, U.T.M.-ul, cooperativele etc. — adică cu ajutorul acelor curele de transmisiune fără de care nu este cu putinţă transpunerea în viaţă a operei grandioase de construire a socialismului.

Uniunea Tineretului Muncitor constituie o verigă importantă în realizarea legăturii partidului cu masele, în consolidarea unităţii dintre partid şi popor. U.T.M.-ul are rolul de a mobiliza, sub steagul de luptă al partidului, masele tineretului muncitor de la oraşe şi sate şi de a ajuta partidul în opera de educare comunistă a tinerei generaţii.

Proiectul Statutului modificat al partidului nostru prevede într-unul din paragrafele sale că: „Partidul desfăşoară activitatea sa în rîndurile tineretului din R.P.R. prin Uniunea Tineretului Muncitor".

De la înfiinţarea sa şi pînă astăzi organizaţia revoluţionară a tineretului nostru a participat la toate luptele importante conduse de partid. Sub conducerea partidului, U.T.M. a mobilizat sub steagul partidului masele tineretului însufleţindu-le în opera de traducere în viaţă a politicii sale.

Partidul nostru se ocupă atent şi plin de dragoste de îndrumarea de zi cu zi a activităţii organizaţiei revoluţionare a tineretului. Tocmai datorită conducerii permanente de către partid a reuşit organizaţia noastră să obţină realizări în opera de educare a tineretului şi de mobilizare a sa la lupta pentru îndeplinirea sarcinilor trasate de partid.

Pentru ca U.T.M.-ul să-şi poată îndeplini cu succes rolul de ajutor şi rezervă a partidului, pentru ca să poată strînge în jurul partidului masele largi ale tineretului muncitor, este necesar să păstreze cu sfinţenie principiul conducerii de către partid, să introducă în întreaga sa activitate spiritul de partid, să urmeze îndeaproape indicaţiile partidului. Organizaţiile U.T.M. trebuie să ceară îndrumări şi ajutor organizaţiilor de partid în toate problemele de conţinut ale muncii lor, în fiecare acţiune importantă.

Plenara a III-a a C.C. al U.T.M. a elaborat pe baza îndrumărilor date de partid, un plan concret de muncă a organizaţiilor U.T.M. şi de mobilizare mai activă a tineretului. In cinstea Congresului partidului, în toate domeniile de activitate, organizaţiile U.T.M. au datoria de a lupta pentru aplicarea imediată în viaţă a hotărîrilor adoptate de plenară şi de a însufleţi tineretul pentru realizarea unor mari şi însemnate succese în producţie şi învăţătură.

Partidul învaţă organizaţia noastră că pentru întărirea legăturilor cu masele tineretului este necesar ca ea să-şi îmbunătăţească metodele şi formele de activitate, să respecte în permanenţă principiul conducerii colective, să asigure dezvoltarea continuă a autocriticii şi criticii de jos, să înlăture cu fermitate metodele cancelarist-birocratice, sectarismul, formele de muncă bătrîneşti sau de paradă. Organele U.T.M., activiştii U.T.M. trebuie să rupă definitiv cu munca formală şi să desfăşoare o muncă concretă, vie cu masele de tineret, specifică tineretului, să coboare în masele largi ale tineretului, să aplece urechea la nevoile sale şi să lupte pentru satisfacerea acestor nevoi. Trebuie terminat cu nepăsarea de care dau dovadă încă unele organe şi organizaţii U.T.M. care nu se ocupă de problemele economice, sociale şi culturale ale tineretului. Pentru a strînge şi mai mult masele tineretului în jurul partidului organizaţiile U.T.M. au datoria să explice maselor de tineret politica partidului să le atragă în acţiuni patriotice, culturale, sportive tinereşti şi să le mobilizeze mai intens în lupta pentru traducerea în fapt a politicii partidului.

Luptînd pentru transpunerea în viaţă a sarcinilor istorice care îi stau în faţă, poporul nostru îşi strînge şi mai mult rîndurile în jurul partidului. In Partidul Muncitoresc Romîn poporul nostru vede pe conducătorul său încercat şi înţelept căruia îi poartă o puternică dragoste şi în care are o încredere nemărginită. Partidul consideră această încredere drept una dintre cele mai de preţ bogăţii ale sale.

In unitatea de nezdruncinat dintre partid şi popor, în legătura indestructibilă a sa cu masele vede P.M.R. chezăşia mersului nostru înainte, chezăşia victoriilor noastre în opera de construire a socialismului.

I. CRACIUN

Vizita oaspeților sovietici în Birmania

Mitingul din Mandalay

MANDALAY 5 (Agerpres) — TASS transmite: La 3 decembrie, N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov au sosit cu avionul din Rangoon în Statul Șan.

Noaptea de 3 spre 4 decembrie, oaspeții au petrecut-o în reședința Statului Șan, iar dimineața au părăsit Taundji. De pe aeroportul Heho ei au decolat spre Mandalay, după mărime al doilea oraș al Birmaniei după Rangoon.

Pe aeroportul din Mandalay, N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov au fost întîmpinați de U Ba Sve, ministrul Apărării al Uniunii Birmane, de reprezentanți ai comandamentului suprem și autorităților militare ale regiunii.

Aici, în prezența cîtorva sute de reprezentanți ai oficialităților și organizațiilor obștești din Mandalay a avut loc un miting în cinstea conducătorilor sovietici.

Salutîndu-i pe oaspeții sovietici, U Cijo Niunt, președintele Consiliului Municipal (primarul orașului Mandalay) a dat citire unui mesaj. N. A. Bulganin a rostit apoi o cuvîntare de răspuns.

Cuvîntarea lui N. A. Bulganin

Excelență, domnule primar, stimați cetățeni,

Sîntem bucuroși să pășim pe pămîntul orașului Mandalay — vechea capitală a statului birman, oraș cunoscut prin trecutul său glorios.

Salutăm, domnule primar, declarația dvs., că hotărîrea de a menține libertatea țării dvs. pe care o numiți „spiritul orașului Mandalay" a triumfat și gloriosul Mandalay a devenit din nou un oraș liber într-o țară liberă, care a scuturat lanțurile dependenței coloniale.

După cum se știe, relațiile dintre popoarele noastre au fost totdeauna sincere și prietenești și în prezent ele se întemeiază pe baza fermă a acelor cinci principii mărețe ale coexistenței pașnice care deschid calea dezvoltării continue a unei largi colaborări economice și culturale între U.R.S.S. și Birmania în interesul celor două țări ale noastre. Aceste principii au fost consemnate de noi la Moscova în declarația comună cu primul ministru U Nu pe care el a denumit-o Carta prieteniei dintre țările noastre.

Permiteți-mi domnule primar să-mi exprim speranța că vizita noastră în minunata dvs. țară va contribui la o întărire și mai mare a relațiilor de sinceră prietenie și încredere, care există între U.R.S.S. și Birmania, în interesul păcii în lumea întreagă.

Să se întărească și să se dezvolte prietenia dintre U.R.S.S. și Uniunea Birmană spre binele popoarelor noastre, în numele cauzei nobile a întăririi păcii în lumea întreagă! (Aplauze furtunoase și prelungite).

★

La 4 decembrie, în timpul vizitei oaspeților sovietici în Mandalay după o plimbare cu vaporul „Mindon" pe fluviul Iravady lui N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov li s-au oferit daruri din partea locuitorilor orașului printre care instrumente muzicale naționale birmane pentru orchestră birmană completă.

N. A. Bulganin a mulțumit călduros reprezentanților orașului Mandalay pentru darurile oferite.

Apoi a luat cuvîntul N. S. Hrușciov.

Cuvîntarea lui N. S. Hrușciov

Prieteni, frați,

Permiteți-mi să mă alătur celor spuse aici de prietenul meu N. A. Bulganin, permiteți-mi să vă mulțumesc pentru daruri, pentru primirea caldă și prietenească.

Cele mai scumpe daruri cu care vom pleca din țara dvs. sînt sentimentele calde pe care le-ați exprimat față de noi, față de reprezentanții poporului sovietic (aplauze furtunoase). La rîndul nostru vrem să vă exprimăm urările noastre cele mai bune — să întăriți statul vostru, să dezvoltați cultura sa, să răspîndiți mai larg cunoștințele în rîndurile poporului, să formați ingineri, medici, profesori (aplauze). Sîntem convinși că țara dvs. va păși mereu înainte pentru că aceasta o vrea poporul. (Aplauze furtunoase).

Țara dvs. are bogate resurse naturale. Dvs. vreți ca, folosind aceste resurse, să lucrați cît mai bine spre binele patriei. Aveți mînă de lucru. Cu condiția unei conduceri juste puteți asigura dezvoltarea cu succes a țării (aplauze).

Colonialiștii, care au stăpînit pămîntul dvs. au frînat în mod artificial dezvoltarea dvs. Noi, europenii, roșim pentru acei europeni care v-au asuprit, care v-au jefuit. (Însuflețire în rîndurile celor de față, aplauze). Dar nu toți europenii gîndesc și acționează ca colonialiștii, care consideră că culoarea albă a pielii lor le dă dreptul să îi stăpînească pe cei a căror piele este de culoare închisă (Aplauze).

Vreau să adaug că țara noastră este în același timp și europeană și asiatică. (Aplauze). Pe lîngă aceasta cea mai mare parte a teritoriului nostru este situat pe continentul asiatic (Aplauze). Oamenii sovietici care trăiesc atît în partea europeană cît și în cea asiatică a țării noastre vă salută și vă doresc prosperitate (Aplauze furtunoase).

Să luptăm împreună pentru întărirea păcii în lumea întreagă, pentru a preîntîmpina posibilitatea dezlănțuirii unui nou război.

Vă urez succes în treburile voastre și fericire. (Aplauze furtunoase, prelungite).

Recepție oferită de șeful statului Șan

TAUNGDJI 5 (Agerpres). — Corespondentul special al agenției TASS transmite: În seara zilei de 3 decembrie Sao Kun Cio, șeful statului Șan, a oferit o recepție în cinstea lui N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., și a lui N. S. Hrușciov, membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. la care au participat conducătorii statului Șan. La sfîrșitul recepției Sao Kun Cio a toastat în cinstea conducătorilor sovietici care vizitează statul Șan.

La rîndul său N. A. Bulganin a toastat în sănătatea președintelui Uniunii Birmane, a primului ministru al Birmaniei și șefului statului Șan. Adresîndu-se lui Sao Kun Cio, N. A. Bulganin a mulțumit pentru primirea și ospitalitatea cordială de care s-a bucurat el și N. S. Hrușciov în statul Șan.

N. S Hrușciov, care a luat apoi cuvîntul, a spus printre altele:

Prieteni, frați,

Am constatat cu mare bucurie dragostea frățească și sincerele sentimente ale poporului Birmaniei față de popoarele Uniunii Sovietice, față de țara noastră (aplauze).

Ce a determinat această dragoste față de Uniunea Sovietică și față de poporul sovietic? Cred că ea se datorează faptului că poporul nostru, sub conducerea Partidului Comunist, luînd puterea în mîinile sale, a construit puternicul stat socialist.

Unele ziare burgheze sînt foarte supărate pe mine pentru declarațiile pe care le-am făcut în India și Birmania. Eu nu vorbesc însă aici pentru plăcerea lor (însuflețire în rîndul asistenței, aplauze).

De ce sînt ele nemulțumite? Pentru că nu pot să aprob pe colonialiști Iată, pe grumazul vostru au stat zeci de ani colonialiști străini și v-au jefuit țara. Ei spun că aceasta s-a făcut, chipurile, pentru a ridica gradul de civilizație al poporului birman (**însuflețire în rîndurile asistenței**).

Noi spunem însă altceva: colonialiștii au stat în țara dv. pentru a jefui poporul, pentru a-i lua ultima bucățică de pîine. Iată de ce ziarelor din unele țări nu le plac asemenea discursuri. Adevărul supără.

Eu nu sînt însă omul care să-și calce pe conștiință. Reprezint poporul muncitor și partidul comunist și nu pot să spun nimic în apărarea colonialiștilor (**însuflețire în rîndurile asistenței, aplauze prelungite**).

Poporul sovietic se bucură în mod sincer că ați scuturat jugul colonialist și construiți acum un stat independent. Sîntem gata să vă ajutăm în dezvoltarea dv. pentru ca niciodată colonialiștii să nu vă mai subjuge. Vrem să munciți pentru voi, pentru copiii voștri, să vă ridicați nivelul cultural, să fiți puternici și independenți (**Aplauze furtunoase**).

Prieteni, aceasta este urarea noastră sinceră. O asemenea urare v-o pot face numai acei care ei înșiși au fost asupriți.

Eu însumi am fost muncitor. În Rusia dinainte de revoluție am lucrat pentru capitaliștii englezi, francezi și alții, care aveau fabrici și mine proprii în Donbas și știu ce înseamnă să muncești pentru străini. De aceea înțeleg atît de bine bucuria voastră pentru că sînteți liberi.

Poporul sovietic se bucură de succesele voastre. Vrem să trăim frățește cu voi și nu dorim nimic de la voi în afară de prietenie. Poporul nostru are totul pentru a crea prin forțe și mijloace proprii bunurile care-i sînt necesare, noi muncim pentru noi iar voi munciți pentru voi. (**Aplauze prelungite**).

Putem însă să ne ajutăm unii pe alții — noi pe voi și voi pe noi.

Aveți un stat tînăr.

Nu aveți încă inginerii voștri, nu aveți încă experiența necesară. Dacă vă trebuie ajutor spuneți, noi vă vom ajuta. Vă vom ajuta cu cadre inginerești, vă vom împărtăși din experiența noastră (**Aplauze furtunoase**).

Lucrul cel mai important pentru păstrarea puterii cucerite este să creați cadre proprii, să aveți ingineri, oameni de știință, specialiști în toate ramurile economiei. Trebuie să ridicați aceste forțe din mijlocul vostru și vă urăm succese în această operă.

Oare birmanii nu sînt însă oameni la fel de capabili ca, de exemplu, rușii sau englezii? Popoarele nu se împart în capabile și incapabile. Dacă li se creează condiții egale, ele vor obține succese în dezvoltarea lor (**Aplauze furtunoase**).

Iată pentru asemenea discursuri nu mă iubesc unii ziariști burghezi. Atita timp cît îmi bate inima în piept, eu voi spune însă adevărul (**Aplauze furtunoase**). Voi spune neobosit adevărul și voi ridica oamenii împotriva neadevărului (**Aplauze îndelungate**).

Este o muncă nobilă și fiecare trebuie să-și dea contribuția la aceasta

Toastez pentru o Birmanie liberă și independentă, pentru voi prieteni, pentru minunatul vostru popor, care ne-a întîmpinat cu atîta căldură pe noi, solii Uniunii Sovietice!

În sănătatea dv., pentru succesele dv. (**Aplauze furtunoase, prelungite**).

★

În dimineața zilei de 5 decembrie a avut loc o paradă militară în cinstea conducătorilor sovietici. Au fost aliniate unități militare ale armatei, flotei și aviației, unități de tancuri și artilerie. În momentul sosirii lui N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov, au fost executate imnurile de stat ale Uniunii Sovietice și Birmaniei. Parada a fost primită de N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov, care, însoțiți de ministrul Apărării și de comandantul suprem al forțelor armate a Uniunii Birmane, au trecut în revistă în automobile militare trupele aliniate. De la tribuna ridicată pe platoul unde a avut loc parada N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov, adresîndu-se generalilor, ofițerilor și soldaților forțelor armate birmane au rostit scurte cuvîntări.

După terminarea parăzii N. S. Hrușciov și N. A. Bulgann au plecat cu mașinile la aeroportul Anisakan în apropiere de Maymyo de unde au plecat cu avionul la Rangoon.

Oaspeții sovietici au sosit la Rangoon la 5 decembrie la ora 13 (ora locală).

★

În după amiaza zilei de 5 decembrie Ba U, președintele Uniunii Birmane, a oferit în parcul palatului prezidențial o recepție în cinstea lui N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov. La recepție au participat toate persoanele care îi însoțesc pe N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov în călătoria lor prin Birmania.

De la serviciul de presă al Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S.

MOSCOVA 5 (Agerpres). TASS transmite: La 5 decembrie L. F. Ilicev, șeful serviciului presei din Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S. a invitat la serviciul presei pe R. O. Molley, corespondentul din Moscova al agenției Associated Press, iar apoi pe W. Hangen, corespondentul din Moscova al ziarului „New York Times", și le-a atras atenția că în informațiile transmise de ei din Moscova în legătură cu hotărîrea C.C. al P.C.U.S. și a Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. din 10 noiembrie în problemele construcțiilor au făcut denaturări grosolane. La rîndul său, acest fapt a servit ca pretext pentru apariția în presa americană și în emisiunile posturilor de radio americane a unor știri false, care conțineau atacuri grosolane și ofense la adresa unor membri ai delegației constructorilor sovietici, care se aflau în acest timp în S.U.A. și mai ales la adresa lui A. V. Vlasov, președintele Academiei de construcții și arhitectură. Ziarele americane au publicat născociri că lui A. V. Vlasov i s-ar fi retras, chipurile, decorațiile și titlurile academice și că ar fi fost demis din funcțiile ce le ocupă.

O asemenea atitudine este incompatibilă cu situația normală și nu face decît să compromită agențiile și ziarele americane, reprezentate de corespondenții sus-amintiți.

La serviciul presei s-a atras atenția corespondenților sus-amintiți că repetarea unor asemenea fapte este inadmisibilă și avertizîndu-i totodată că dacă în viitor se vor repeta asemenea fapte, organele sovietice vor lua măsurile corespunzătoare.

Ședința plenară a Adunării Generale a O.N.U.

NEW YORK 5 (Agerpres). — TASS transmite: La 3 decembrie a avut loc ședința plenară a Adunării Generale în cadrul căreia au fost aprobate rapoartele și recomandările comitetelor Adunării în problemele examinate de acestea.

La discuțiile pe marginea raportului și rezoluției Comitetului Politic cu privire la folosirea energiei atomice în scopuri pașnice a luat cuvîntul V. V. Kuznețov, reprezentantul Uniunii Sovietice.

Delegația Uniunii Sovietice, a spus V. V. Kuznețov, sprijină rezoluția în problema folosirii energiei atomice în scopuri pașnice propusă de Comitetul Politic, întrucît această rezoluție are menirea să contribuie la colaborarea internațională în domeniul folosirii în scopuri pașnice a energiei atomice. Totodată, delegația sovietică consideră necesar să sublinieze că în această rezoluție nu au fost incluse cîteva teze importante propuse de unele delegații, a căror adoptare ar fi contribuit în cea mai mare măsură la dezvoltarea colaborării internaționale în acest domeniu.

Adunarea a adoptat în unanimitate rezoluția Comitetului Politic privitoare la folosirea pașnică a energiei atomice.

După aceea, Adunarea a discutat raportul și rezoluția Comitetului Politic în problema acțiunii radiațiilor atomice.

Reprezentantul Indiei, Krișna Menon, a supus spre examinare Adunării modificări la două puncte din rezoluție, care înlătură din textul rezoluției rezervele prin care participarea la adunarea și difuzarea datelor cu privire la influența radiațiilor atomice este limitată la statele membre ale O.N.U. și instituțiile lor de specialitate.

Adunarea a aprobat în unanimitate rezoluția propusă de Comitetul Politic cu privire la acțiunea radiațiilor atomice. Modificările propuse de delegația Indiei au fost respinse cu o majoritate neînsemnată.

Adunarea a confirmat de asemenea rapoartele și recomandările comitetelor cu privire la problema marocană, cu privire la raportul directorului Agenției generale O.N.U. pentru acordarea de ajutor refugiaților din Palestina, cu privire la conflictul rasial din Uniunea sud-africană, cu privire la problema Asiei de sud-vest, cu privire la diferite probleme legate de cheltuielile financiare ale O.N.U.

După vizita ziariștilor sovietici în S. U. A.

MOSCOVA 4 (Agerpres). — TASS transmite: La 2 decembrie, la conferința de presă a ziariștilor sovietici, care au vizitat S.U.A., Boris Polevoi, conducătorul grupului, a dat citire unei declarații în numele tuturor membrilor delegației, declarație în care se spune printre altele:

Stimați colegi!

Un corespondent american ne-a întrebat recent într-un interviu ce lucruri noi am putea spune despre călătoria noastră prin America după ce ne-am întors acasă. Noi am declarat că ziariștii sovietici nu obișnuiesc să-și schimbe opiniile în funcție de locul unde le exprimă. De aceea trebuie dinainte să cerem scuze corespondenților americani, aflați aici printre alți ziariști, pentru faptul că declarația noastră nu le va oferi ceva nou, dacă nu în formă, cel puțin în conținut, în comparație cu ceea ce am declarat odată la Washington.

După ce descrie locurile prin care a călătorit delegația sovietică timp de 33 de zile, în declarație se spune:

Acum ne vom îngădui să răspundem la întrebarea care ni se punea mereu în timpul călătoriei noastre — ce ne-a plăcut și ce nu ne-a plăcut în America?

Ne-au plăcut zgîrie-norii din New York și căsuțele confortabile din orașele mici, înconjurate de verdeață, și dispuse de-a lungul autostrăzilor, tunelul Abraham Lincoln, podul gigantic care leagă San Francisco de Oakland, autostrăzile și automobilele de cele mai noi tipuri, excelenta muzică simfonică pe care am ascultat-o la Washington și Cleveland și concertul de orgă cu care ne-am delectat la Salt Lake City. Ne-a făcut o deosebită plăcere să vedem aceste realizări ale tehnicii și culturii americane, în schimb nu ne-a plăcut deloc că cete de scandalagii beți și iresponsabili, care, nu se știe de ce, aflau itinerariul pe care îl va urma delegația noastră înainte chiar de a-l fi aflat noi, ne făceau scandaluri oribile, care au ajuns pînă acolo încît americanul care ne însoțea a avut ușor de suferit și a fost maltratat șoferul negru care s-a pus pavăză între noi și huligani în timp ce intram în automobil.

Făcînd bilanțul celor spuse, vă declarăm cu multă satisfacție că cel mai mult ne-a plăcut în America însuși poporul american activ, energic, optimist.

Vă rugăm, colegi americani, care ați asistat la această conferință de presă, să le transmiteți tuturor acestora mulțumirile noastre, așa cum oamenii ruși știu să mulțumească.

Scrisoarea C. C. al P. C. Francez

PARIS 5 (Agerpres). — Ziarul „l'Humanité" a publicat scrisoarea adresată de Comitetul Central al Partidului Comunist Francez comitetului de conducere al Partidului Socialist Francez. În acest document, C.C. al Partidului Comunist Francez propune partidului socialist să participe împreună la alegerile pentru Adunarea Națională și folosind prevederea legii electorale cu privire la alianța partidelor, să înfrîngă reacțiunea.

În încheiere, Comitetul Central al Partidului Comunist Francez subliniază că la această alianță între comuniști și socialiști ar putea participa și alte partide și grupări republicane pentru a înfrînge reacțiunea în majoritatea circumscripțiilor electorale și a asigura victoria forțelor de stînga în viitoarea Adunare Națională.

TINERETUL DE PESTE HOTARE

Plenare ale Uniunilor tineretului polonez și bulgar

VARȘOVIA (Agerpres). — P.A.P. transmite: La Varșovia și-a încheiat lucrările cea de a 2-a plenară a conducerii centrale a Uniunii Tineretului Polonez. În cadrul plenarei s-a discutat și au fost luate hotărîri în problema participării Uniunii Tineretului Polonez la lupta pentru dezvoltarea agriculturii și pentru transformarea socialistă a satului.

Plenara a ales pe Jozef Budzinski, secretar al conducerii centrale a Uniunii Tineretului Polonez.

SOFIA 4 (Agerpres). — A.T.B. transmite: Presa bulgară a publicat comunicatul cu privire la cea de a 5-a plenară a C.C. al Uniunii tineretului popular dimitrovist. La lucrările plenarei, care a avut loc la 28 noiembrie, au luat parte Vîlko Cervenkov, președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Bulgaria, și Todor Jivkov, prim secretar al C.C. al Partidului Comunist din Bulgaria.

Puternice demonstrații studențești în Havana

HAVANA 5 (Agerpres). — Potrivit agenției United Press, observatorii din Cuba afirmă că demonstrațiile studențești care se desfășoară de mai multe zile în această țară urmăresc să-l oblige pe dictatorul Fulgencio Batista de a ține anul viitor alegeri prezidențiale înainte de termen. Batista a fost „ales" în 1954 pentru o perioadă de patru ani.

După cum s-a mai anunțat, pentru a înăbuși orice manifestare a opoziției, Batista a interzis toate întrunirile politice pînă la sfîrșitul anului.

Agenția France Presse relatează însă că studenții au organizat la Havana o nouă demonstrație antiguvernamentală, în cursul căreia poliția a rănit 10 tineri și a arestat alți 30.

Batista a anunțat sîmbătă că va intensifica măsurile de represiune împotriva studenților.

Agențiile de presă comunică:

WASHINGTON. — Secretarul Casei Albe pentru problemele presei, Hagenty, a declarat că, la invitația președintelui S.U.A., Eisenhower, la 30 ianuarie, primul ministru englez. A. Eden, va pleca la Washington. Eden va fi însoțit de ministrul Afacerilor Externe al Angliei, MacMillan.

BERLIN — Răspunzînd invitației guvernului Republicii Populare Chineze, la 5 decembrie a părăsit Berlinul plecînd spre Pekin o delegație a R.D. Germane în frunte cu Otto Grotewohl, primul ministru al R.D. Germane.

MOSCOVA. — La 3 decembrie s-au încheiat lucrările celui de al doilea Congres unional al arhitecților sovietici.

Constituirea Uniunii Ziariștilor din R. P. R.

Duminică dimineața a avut loc la Casa Ziariștilor din București adunarea generală pentru constituirea Uniunii Ziariștilor din R.P.R.

Au participat delegați ai ziariștilor din Capitală și din partea presei locale, membri ai colegiilor de redacție ale ziarelor cotidiene și ale publicațiilor periodice din țara noastră, reprezentanți ai Consiliului Central al Sindicatelor, Uniunii Scriitorilor din R.P.R.

Au fost de asemenea de față reprezentanți ai presei străine în țara noastră.

Ședința a fost prezidată de tov. Sorin Toma, redactor șef al ziarului Scînteia.

Tov. Vasile Dumitrescu, președintele comitetului de conducere al Casei Ziariștilor, a prezentat darea de seamă asupra activității desfășurată de Casa Ziariștilor din București în ultimul an.

A luat apoi cuvîntul tov. Al. Cornescu, redactor șef adjunct al ziarului „Romînia Liberă", vicepreședinte al Comitetului de conducere al Casei Ziariștilor, care a dat citire proiectului de statut al Uniunii Ziariștilor din R.P.R.

După discuțiile în cadrul cărora au fost dezbătute probleme legate de activitatea de viitor a Uniunii Ziariștilor și au fost făcute propuneri la statut, adunarea generală a aprobat în unanimitate statutul Uniunii Ziariștilor.

Adunarea generală a ales apoi comitetul de conducere al Uniunii Ziariștilor.

Adunarea generală a adoptat apoi, într-o atmosferă de entuziasm, o telegramă adresată Comitetului Central al P.M.R.

S-a adresat de asemenea o telegramă către Organizația Internațională a Ziariștilor.

(Agerpres).

INFORMAȚII

Duminică seara a sosit în Capitală o delegație guvernamentală a R.D. Germane, care va duce tratative în vederea încheierii acordului comercial pe anul 1956 dintre țara noastră și R.D. Germană.

★

Luni la amiază a sosit în Capitală o delegație guvernamentală a R. Cehoslovace în frunte cu Malic Frantisek, ministru adjunct al Comerțului Exterior al R. Cehoslovace pentru a duce tratative în vederea încheierii acordului comercial pe anul 1956 dintre țara noastră și R. Cehoslovacă.

★

Duminică dimineața a sosit în Capitală o delegație guvernamentală a R.P.F. Iugoslavia, care va duce tratative în vederea încheierii Acordului comercial pe anul 1956 între R. P. Romînă și R.P.F. Iugoslavia.

★

Răspunzînd invitației Uniunii Femeilor Franceze, o delegație de femei din R.P.R., a plecat duminică la Paris pentru a participa la manifestările prilejuite de cea de a 10-a aniversare a constituirii Uniunii Femeilor Franceze.

Din delegație fac parte Dida Mihalcea, secretară a Comitetului Femeilor Democrate din R.P.R., Gabriela Bernachi, locțiitor al ministrului Prevederilor Sociale, și Valeria Sadoveanu

La plecare, în Gara de Nord, delegația femeilor din R.P.R. a fost salutată de Stela Enescu, președinta Comitetului Femeilor Democrate din R.P.R., și de activiste ale Comitetului.

★

Cu prilejul celei de a 19-a aniversări a Constituției U.R.S.S., duminică după amiază, la Casa Prieteniei Romîno-Sovietice din Capitală, tov. Stelian Nițulescu, președintele Asociației Juriștilor din R.P.R. a ținut conferința intitulată: „Constituția sovietică, constituție a marilor drepturi și libertăți".

În încheiere a fost prezentat un program artistic.

(Agerpres).

CELE 18 ȚĂRI trebuie să fie primite în O. N. U.

În aceste zile opinia publică din țara noastră urmărește cu viu interes lucrările Comitetului Politic special al O.N.U. Acest fapt este explicabil: la 1 decembrie au început în acest for internațional dezbaterile în problema admiterii de noi membri în O.N.U.

Problema aceasta nu este nouă și nu se află pentru prima oară în discuție. Au trecut mulți ani de cînd un număr important de state au făcut cereri de admitere în Organizația Națiunilor Unite, dar nici pînă acum ele n-au fost rezolvate. Încă din 1947, țara noastră a adresat cererea de a fi primită în O.N.U. Dacă Romînia nu se află nici pînă acum în rîndurile acestei organizații acest lucru se datorește poziției rigide adoptată de statele occidentale. În preajma începerii actualei sesiuni, președintele Consiliului de Miniștri al R.P.R. a adresat o telegramă președintelui Adunării Generale O.N.U. în care se spune că „...*în interesul dezvoltării colaborării internaționale este necesar ca Adunarea Generală să rezolve în mod favorabil cererea îndreptățită de admitere ca membru al Organizației Națiunilor Unite a Republicii Populare Romîne*".

Uniunea Sovietică a sprijinit și sprijină cererile legitime ale statelor care vor să devină membre ale O.N.U. Este binecunoscută lupta consecventă dusă de delegația U.R.S.S. la diferitele sesiuni ale Adunării Generale, pentru o rezolvare justă a problemei admiterii statelor care au făcut cerere să intre în această Organizație. Astfel U.R.S.S. s-a pronunțat pentru admiterea simultană a celor 18 state care și-au exprimat dorința de a face parte din O.N.U.

Se pune întrebarea legitimă: de ce oare de-a lungul anilor țări ca Romînia, Bulgaria, Ungaria, Albania ș.a. sînt ținute în afara O.N.U.? Oare ele contravin cerințelor care se pun în fața unui membru al O.N.U.? Să deschidem Carta O.N.U. În articolul 4 se spune: „Pot deveni membri ai Națiunilor Unite orice alte state iubitoare de pace care acceptă obligațiile prevăzute în prezenta Cartă și, după aprecierea Organizației, sînt capabile să le îndeplinească și sînt dispuse să o facă".

Țara noastră, ca și celelalte state, de democrație populară, și-a exprimat în repetate rînduri dorința de a fi membră a O.N.U., asumîndu și totodată și obligațiile prevăzute în Carta O.N.U.

Atunci cum se explică totuși prelungita amînare a admiterii lor în O.N.U.? Răspunsul nu e greu de găsit: Statelor Unite, Angliei, Franței și altor state din apus nu le e pe plac orînduirea socială din aceste țări, faptul că aici nu mai domnește capitalul, ci stăpînii sînt oamenii muncii. Mă rog, acest lucru poate într-adevăr să nu fie pe placul diplomaților occidentali, el însă nu poate sluji drept argument pentru a împiedica admiterea țărilor respective în O.N.U. A ridica o astfel de problemă, așa cum au făcut în repetate rînduri S.U.A., nu înseamnă altceva decît a te amesteca în treburile interne ale altor state. Obstrucția Statelor Unite nu permite intrarea în O.N.U. a unor țări a căror populație numără aproximativ 250.000.000 de oameni, fără să mai vorbim de faptul că cei 600.000.000 de locuitori ai R.P. Chineze n-au nici un reprezentat legal în această Organizație.

Ignorarea continuă de către S.U.A. a unor realități, manevrele neîncetate ale acesteia, n-au făcut decît să slăbească influența acesteia în O.N.U.

Cu cîtva timp înainte, delegația Canadei a propus ca să fie primite în bloc toate cele 18 state care au depus cereri de admitere în O.N.U. și anume: Albania, R. P. Mongolă, Iordania, Irlanda, Portugalia, Ungaria, Italia, Austria, Romînia, Bulgaria Finlanda, Ceylon, Nepal, Libia, Cambodgia, Japonia, Laos și Spania.

Propunerea canadiană a fost primită și sprijinită de majoritatea statelor reprezentate în O.N.U. Numeroase țări s-au alăturat acestei propuneri. Statele Unite însă, menținîndu-se pe aceeași poziție discriminatorie, au anunțat că vor vota doar pentru admiterea a 13 state, iar în ceea ce privește restul, se vor abține sau vor vota împotriva lor. E clar care sînt cele 5 țări pe care diplomații americani nu vor să le vadă în O.N.U.: sînt tocmai Albania, Ungaria, Romînia, Bulgaria și R.P. Mongolă.

În ceea ce privește R.P. Mongolă, S.U.A. au avut o atitudine mai mult decît bizară. Lodge, reprezentantul american la Adunarea Generală, a declarat nici mai mult, nici mai puțin decît că R.P. Mongolă... n-ar exista ca stat. E drept că lipsa cunoștințelor geografice de care dau dovadă unii politicieni americani a devenit aproape legendară. Totuși orice școlar care a trecut prin cursul elementar de geografie știe cel puțin să arate pe hartă unde se află statul ce poartă numele de R.P. Mongolă. Domnul Lodge însă afirmă că acest stat — care trăiește de 31 de ani, dezvoltîndu-se și înflorind pe zi ce trece, care a adus un aport însemnat în lupta împotriva agresiunii japoneze și care are relații diplomatice cu numeroase țări — ar fi inexistent. Este curios că în 1946 S.U.A. prin reprezentantul lor de atunci — Johnson — era de părere că Mongolia poate fi membră a O.N.U., deci îi recunoștea existența ca stat. Pentru diplomații americani această contradicție nu e neobișnuită. Lor li se pare că bătrîna noastră planetă e o arenă de circ unde ei, ca niște scamatori, pot face să apară și să dispară state, la un simplu „hocus-pocus".

Poziția obstrucționistă a Statelor Unite și a țărilor care le sprijină, împiedică O.N.U. să devină o organizație cu adevărat mondială. Este știut că în prezent doar 59 de țări fac parte din O.N.U. și că mai bine de jumătatea statelor europene sînt în afara ei. „Organizația Națiunilor Unite — spunea V. V. Kuznețov, conducătorul delegației sovietice la actuala sesiune a Adunării Generale, — fiind o organizație de state, creată pentru menținerea păcii și securității internaționale, trebuie să includă în componența ei toate statele care corespund cerințelor Cartei O.N.U., indiferent de orînduirea lor socială". Același lucru l-a exprimat și delegatul Canadei, Martin. „Nu putem — spunea el — să ignorăm caracterul lumii actuale. Pentru ca O.N.U. să se mențină și să-și îndeplinească marele rol care i-a fost trasat, ea trebuie să oglindească lumea reală existentă și nu lumea reprezentărilor noastre părtinitoare".

În legătură cu propunerea canadiană, delegația U.R.S.S. a declarat că este gata să o sprijine și că va vota în favoarea ei. Uniunea Sovietică însă nu e de acord cu părerea S.U.A. ca unul sau mai multe state din acest grup să nu fie primite. Ori vor fi primite toate, ori nici unul. Iată de ce cele 18 țări văd în atitudinea Statelor Unite o poziție obstrucționistă menită să împiedice un progres în problema admiterii de noi membri în O.N.U.

Se prevede că în Adunarea Generală, toate 18 state vor putea obține majoritatea necesară de două treimi din voturi. Mai există însă o greutate: înainte ca Adunarea Generală să treacă la vot, trebuie ca cererile respective să fie admise în Consiliul de Securitate. În acest consiliu, cele 5 mari puteri au fiecare drept de veto. După cum se știe, locul R.P. Chineze printre aceste cinci mari puteri este în mod ilegal ocupat de reprezentantul clicei lui Cian Kai-și.

Această marionetă, sub care fotoliul ocupat în O.N.U. e pe zi ce trece mai șubred, amenință că se va folosi de dreptul de veto ca să împiedice admiterea R.P. Mongole, readucînd refrenul cîntat deja de diplomații S.U.A. cum că acest stat n-ar exista. Cine are curajul să afirme astfel de inepții? Reprezentantul unei clici de trădători refugiați pe o insulă, care-și mai încălzesc încă ciolanele la lumina soarelui, doar pentru că în jurul lor fac zid tunurile americane. Nu vă amintește oare aceasta de hoțul care, prins asupra faptului, ca să scape a început să strige, arătînd spre un om cinstit: uite hoțul, uite hoțul!?

Îngrijorat de atitudinea gomindaniștilor, un diplomat din S.U.A. spunea că atitudinea lor pare să imprime dorința acestora „de a se sinucide în ce privește O.N.U.". În același sens corespondentul ziarului „Christian Science Monitor" scrie că dacă reprezentanții lui Cian Kai-și „vor zădărnici" admiterea în O.N.U. a celor 18 țări „indignarea țărilor arabe din Asia și a altora, printre care și multe țări din America Latină, va fi, după cum se pare, atît de puternică încît la actuala sesiune se vor depune eforturi serioase pentru ca China naționalistă (ciankaișiștii — N.R.) să fie izgonită din Adunarea Generală O.N.U. Statelor Unite le-ar fi probabil greu să se opună cu succes acestui fapt!!..."

Alarmată că ciankaișiștii își taie singuri craca de sub ei, diplomația americană a trecut la unele măsuri cu țelul de a pondera neghiobia lor. Potrivit relatărilor agenției americane „United Press", „din surse guvernamentale se anunță că președintele Eisenhower a dat un avertisment Chinei naționaliste (gomindaniștilor — N.R.), că poziția sa la O.N.U. va fi grav zdruncinată dacă folosește dreptul său de veto pentru a bloca admiterea Mongoliei Exterioare (R. P. Mongole — N.R.). Cu toate acestea, după cum recunoaște chiar și ziarul „The Washington Post and Times Herald", „va fi greu de dovedit că S.U.A. nu au încurajat intransigența lui Cian Kai-și... În prezent Statelor Unite le este greu să demonstreze că nu au nimic de a face cu încăpățînarea protejaților lor".

Presa americană atrage atenția că discriminările făcute de S.U.A. direct sau prin intermediari, atrag oprobiul opiniei publice mondiale, că politica aceasta este viu criticată în toată lumea și chiar în țări apropiate lor, ca Italia sau Japonia, căci un „veto" împotriva uneia din cele 18 țări, ar însemna de fapt respingerea în bloc a tuturor cererilor de admitere în O.N.U.

Opinia publică mondială își afirmă speranța că de data aceasta Comitetul politic special al O.N.U. va rezolva problema admiterii de noi membri în O.N.U. Poporul muncitor din țara noastră nădăiduiește că actuala sesiune va da curs cererii juste a statului nostru de a fi primit în O.N.U. Nimeni nu poate să conteste că rezolvarea acestei probleme tărăgănată atîta vreme, va fi un pas important pe calea destinderii tensiunii internaționale, pe calea întăririi securității și instaurării unei păci trainice în lume. Totodată, ea va însemna un uriaș aport pentru ridicarea prestigiului și consolidarea O.N.U., pentru transformarea O.N.U. într-o organizație care pe drept cuvînt să poată fi numită mondială.

DAN LAZĂRESCU

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", Tel. 7.60.10. Secția scrisori, Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". STAS — 3452 — 62